

Lumalago sa *Biyaya*

Paglinang ng Masaganang Pagsasama sa Pag-aasawa
sa pamamagitan ng Aklat ng Filipos

Sabrina Reedy

Lumalago sa Biyaya

Isang Debosyonal na Pag-aaral para sa Mag-asawa

Ni Sabrina Reedy

thehopeofglory.org

*"Ang hiwagang itinago mula noong unang panahon
at sa maraming salinlahi, ngunit ngayon ay inihayag
na ... si Kristo na nasa inyo, ang pag-asa ng
kaluwalhatian ..." (Colosas 1:26-27)*

*the
hope
of
glory*

<https://maranathamedia-philippines.com/>

Paunang Salita ni Elisabeth Fury

Ang larawan sa pabalat ay kuha ni Matthew J. Barnes

April 2024

Paunang Salita

Sa debosyonal na ito, inaakay tayo ni Sabrina sa aklat ng Filipos, inihahayag ang yaman ng bawat talata sa konteksto ng pag-aasawa. Hahamonin ka ng aklat na ito—kung ikaw man ay bagong kasal o marami ng taon nang buhay may asawa—na lumapit kay Kristo araw-araw, matuto sa Kanya na maamo at mapagkumbaba sa puso. Sa paggawa nito, matatanggap mo ang Kanyang biyaya upang maging pagpapala sa iyong asawa, mga anak, at sa lahat ng nasa paligid mo, at upang maipakita ang Kanyang karakter. Lubos akong pinagpala sa pagbasa nito. Madalas akong tumigil at magnilay, pinagninilayan ang perpektong layunin ng ating Amang nasa langit para sa pag-aasawa. Malalim akong hinipo ng Panginoon sa pamamagitan ng pag-aaral ni Sabrina at inilapit Niya ako sa Kanya upang mabago ng Kanyang Salita. Ang kasimplehan at lalim ng aklat na ito ay magbibigay sa iyo ng hangaring balikan, basahin muli, at pagnilayan ang magagandang butil ng katotohanang nakapaloob dito. Salamat, Sabrina, sa iyong kahandaang ibahagi ang inilagay ng ating Ama sa iyong puso.

Pagpalain ka sa pagbabasa nito!

Elisabeth Fury
Albi, France

Talaan ng mga Nilalaman

1 Araw Biyaya at Pananampalataya Filipos 1:1-7	6
2 Araw Ang Pagmamahal ni Hesus Filipos 1:8-11	10
3 Araw Pinadakila si Kristo sa pamamagitan ng mga Pagsubok Filipos 1:12-21	18
4 Araw Nagkakaisa sa Isipan at Espiritu Filipos 1:27—2:2	23
5 Araw Paglilingkod sa Iyong Asawa Filipos 2:3-8	30
6 Araw Mataas na Pinadakila Filipos 2:9-16	39
7 Araw Pagtutuli ng Puso Filipos 3:1-7	45
8 Araw Ang Tawag Patungo sa Itaas Filipos 3:8-14	50
9 Araw Ang Lumalakad ng Ganito Filipos 3:15-21	59
10 Araw Nagagalak sa Panginoon Filipos 4:1-9	64
11 Araw Pagmamalasakit at Pagkakontento Filipos 4:10-14	71
12 Araw Siya ang Magbibigay Filipos 4:15-23	75

Ang sulat ni Pablo sa iglesya sa mga taga-Filipos ay naglalaman ng maraming payo para sa paglinang ng isang pagkataong tulad ni Kristo, lalo na sa konteksto ng ating pakikitungo sa iba. Sa pamamagitan ng aklat na ito ng debosyon, ang mga payong ito ay gagamitin upang matulungan tayong magnilay lalo na tungkol sa ating pag-aasawa; hinahangad nating matutunan kung paano tayo lalago sa biyaya sa pakikitungo sa ating kabiyak at matupad ang ganap na kalooban ng Diyos sa ating relasyon.

Kung kayo ay mag-asawa, hinihikayat namin kayo na pag-aralan ito nang magkasama at manalangin na kayo ay mapagpala nang sagana sa paggawa nito. Kung hindi ka pa kasal, idinadalangin namin na ang iyong pagsasalamin sa mga prinsipyong ito ay makatulong sa iyo na magtatag ng matibay na pundasyon para sa isang hinaharap na relasyon, kung iyon ang kalooban ng Diyos para sa iyo!

Malcolm at Sabrina Reedy

1 Araw | Biyaya at Pananampalataya

Filipos 1:1-7

*"**Biyaya sa inyo** at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesukristo. Nagpapasalamat ako sa aking Diyos **tuwing naaalaala ko kayo**, sa tuwing nananalangin ako, laging may kagalakan akong namamagitan para sa inyong lahat, dahil sa inyong pakikiisa sa ebanghelyo mula pa noong unang araw hanggang ngayon, **na may lubos akong pagtitiwala sa bagay na ito**, na ang Diyos na nagsimula ng mabuting gawa sa inyo ay tatapusin ito hanggang sa araw ni Jesukristo; sapagkat tama lamang na ganito ang aking isipan tungkol sa inyong lahat, sapagkat **kayo ay nasa aking puso**, sapagkat sa aking pagkakabilanggo at sa pagtatanggol at pagpapatibay ng ebanghelyo, kayo ay **kabahagi ko sa biyaya.**"*

Inaanyayahan ko kayong pag-isipan kung paano ipinahayag ni Pablo ang kanyang pagmamahal sa mga kasapi ng iglesya sa Filipos sa pagbating ito. Ang bawat katangiang ito ay dapat ding makita sa paraan ng pagpapahayag natin ng pagmamahal sa ating kabiyak.

"Biyaya sa Inyo"

Ipinapadama mo ba ang parehong biyaya sa iyong kabiyak gaya ng ginagawa mo sa iba?

Habang pinagninilayan mo ang tanong na ito, kung nararamdaman mong ang sagot mo ay "hindi" pinupuri kita sa iyong katapatan sa iyong sarili. Kung may pagpapakumbaba, makakakilos ang Diyos at magagawa Niya ang Kanyang kalooban. At kung iniisip mong ang sagot ay "oo," idinadalangin ko na totoo nga ito! Ngunit isang paraan

upang subukin ang ating sarili sa bagay na ito ay ang pagtingin sa kung paano tayo nananalangin para sa ating kabiyak. Pansinin kung paano nanalangin si Pablo para sa kanyang mga kapatid...

- Nagpapasalamat siya sa Diyos tuwing naaalaala niya sila.
- Siya ay namamagitan para sa kanila *ng may kagalakan*.
- May tiwala siya na tatapusin ng Diyos ang mabuting gawa na Kanyang sinimulan sa kanila.

Nagpapasalamat ka ba sa Diyos tuwing naiisip mo ang iyong kabiyak? Ginagawa mo ba ang bawat panalangin para sa kanila nang may kagalakan sa iyong puso? Buong tiwala mo bang pinupuri ang Diyos para sa gawain Niyang natapos na, kahit hindi mo pa ito nakikita?

Madalas ay mas madali tayong manalangin sa ganitong paraan para sa isang taong hindi natin kasamang palagi sa pang-araw-araw na buhay. Tiyak na mas mahirap magkaroon ng ganitong mahinahon, masaya, at punong-puno ng pananampalatayang pag-iisip habang nananalangin para sa taong ang mga kilos ay may pinakamalaking epekto sa ating pang-araw-araw na buhay, ngunit ito rin ang dahilan kung bakit ang mga pagsubok kasama ang ating kabiyak ay maaaring maging pinakamabisang paraan upang subukin at palakas in ang ating pananampalataya.

Kapag napansin natin ang kahinaan o pagkukulang sa ugali ng ating kabiyak, maaaring tuksuhin tayo ng kaaway na mainis dahil hindi pa sila “perpekto” sa ngayon. Ngunit hinihiling lang sa atin ng Diyos na dalhin sa Kanya ang bagay na ito sa panalangin at magtiwala na tatapusin *Niya* ang gawaing Kanyang sinimulan. Sa halip na punahin ang bawat maliit na bagay na nakakainis, maaari nating ituon ang ating lakas sa pagpupuri sa Diyos para sa kung gaano na *Niya* sila binago, pati na rin sa pagpapasalamat at pagpapalakas ng kanilang loob sa lahat ng mabubuting ginagawa nila.

Ang paraan ng ating pagtugon sa mga pagkukulang ng ating kabiyak ay hindi talaga tungkol sa kanila, kundi tungkol sa atin—sa ating pananampalataya at pagtitiwala sa Diyos. Kung kaya nating *“lumakad*

sa pananampalataya at hindi sa paningin" (II Cor. 5:7) kasama ang ating kabiyak (tulad ng ginagawa ni Hesus sa atin!), makikita natin sila hindi ayon sa kung sino sila ngayon, kundi ayon sa kung sino sila maaaring maging sa ilalim ng nakapagbabagong kamay ng Diyos.

Ang pangalawang napakahalagang tanong na dapat pag-isipan ay ito: **Ipinapakita rin ba natin ang parehong biyaya sa ating sarili?**

Pinanghihinaan ba tayo ng loob o nawawalan ng pag-asa kapag pakiramdam natin ay nabigo natin ang ating kabiyak o hindi natin natutugunan ang inaasahang katangian ng isang mabuting asawa? Hinahayaan ba natin ang ating sarili na matukso ng kaisipang may ibang mas nararapat na maging kabiyak ng ating asawa dahil sa ating mga pagkukulang?

Ang paninindigan at tunay na pagsisisi (na madalas ay may kalungkutan) ay kailangang-kailangan upang mapagtagumpayan ang makasalanang pag-uugali o gawi, ngunit ang patuloy na pagkikimkim ng negatibong damdamin tungkol sa ating mga pagkukulang at pagdududa sa ating kakayahang maging asawang nais ng Diyos ay nagpapakita na hindi natin lubos na tinatanggap ang Kanyang biyaya sa ating buhay.

Ang hindi pagtanggap sa Kanyang biyaya, kapatawaran, at kagalingan ay nagpapalakas sa paglago ng mga insekuridad na kasing mapanira sa isang relasyon gaya ng hindi pagbibigay ng biyaya sa ating asawa. Hindi natin dapat hayaan na palugmukin tayo ng bigat ng ating mga pagkakamali sa pagkakasala, kundi ituon ang ating pansin sa pagpupuri sa Diyos para sa kung gaano na Niya *tayo* binago mula sa dati nating pagkatao, at magtiwala sa Kanyang kapangyarihang patuloy tayong hubugin ayon sa Kanyang wangis.

Kahit nasaan man kayo ng iyong asawa sa inyong espirituwal na paglalakbay, mahalagang magtiwala kayo sa plano, kapangyarihan, at tamang panahon ng Diyos sa lahat ng bagay.

Maniwala kayo na kayo ang pinili ng Diyos para sa isa't isa, upang subukin, linisin, palakas, parangalan, at tapusin ang gawain na Kanyang sinimulan sa inyo! Simulan ang bawat araw sa pasasalamat sa

Diyos dahil mayroon kayong pribilehiyong maging kabahagi ng Kanyang biyaya nang magkasama.

"... Na kayo'y mga tagapagmana nang magkasama ng biyaya ng buhay, upang ang inyong mga panalangin ay hindi mahadlangan." **I Pedro 3:7**

2 Araw | Ang Pagmamahal ni Hesus

Filipos 1:8-11

*"Saksi ko ang Diyos kung gaano ko kayo pinananabikan nang may **pagmamahal ni Jesukristo**. At ito ang aking dalangin, na ang inyong pag-ibig ay **lalo pang sumagana** sa kaalaman at buong pagkaunawa, upang inyong mapili ang mga bagay na mainam, nang kayo'y **maging tapat at walang kapintasan** hanggang sa araw ni Kristo, na **puspos ng mga bunga ng katuwiran** na mula kay Jesukristo, sa ikaluluwalhati at ikapupuri ng Diyos."*

Si Pablo ay may "pagmamahal ni Jesukristo" para sa mga mananampalataya sa Filipos. Ano nga ba ang uri ng pagmamahal ni Hesus? Isaalang-alang ang mga katangian nito at pag-isipan kung taglay mo ang ganitong pagmamahal para sa iyong asawa.

Ang salitang Griyego na isinalin bilang "pagmamahal" ay ginagamit sa mga ebanghelyo upang ilarawan ang **habag** ni Kristo sa mga tao. (Mga halimbawa nito ay makikita sa **Mateo 9:36, 14:14, 15:32, 20:34; Marcos 1:41, 6:34, 8:2; Lucas 7:13, at 10:33**)

Bakit Niya nadama ang habag na ito para sa kanila? Dahil sa iba't ibang dahilan: Sila ay pisikal o pangkaisipan na pagod, ginugulo, may sakit, nasugatan, nagugutom, nangangailangan ng espirituwal na gabay at pagpapalakas ng loob, nagdadalamhati sa pagkawala ng mahal sa buhay, at iba pa.

Kapag dumaranas ng karaniwang pagsubok sa buhay ang ating asawa, ipinapakita ba natin sa kanila ang **walang kundisyong habag** ni Kristo?

Nakakalungkot, ngunit maaaring mas madali para sa atin na ipakita ang habag sa *iba* kaysa sa sarili nating asawa, dahil itinuro sa atin ng mundo na ang pagmamahal at habag ay kailangang *kitain* o *maging karapat-dapat* para sa mga pinakamalapit sa atin. Ngunit ang ganitong kaisipan ay madalas na hindi natin ginagamit sa mga hindi kakilala.

Halimbawa, ang isang taong walang tirahan sa tabi ng kalsada ay walang ginawa upang *matamo* ang ating malasakit, ngunit hindi ito nagiging hadlang upang ipagkait natin ito kung ipinamamanhik ng Diyos na ipakita natin ang pag-ibig sa kanila. Ngunit madalas tayong nagkakasala sa hindi pagbibigay ng mahinahon at mapagmahal na pag-aalaga sa ating sariling asawa dahil pakiramdam natin ay hindi nila ito natamo! Maaaring maramdaman natin na dahil hindi nila ito naipakita sa atin, hindi rin natin ito dapat ipakita sa kanila. Ngunit hindi ito ang paraan ni Kristo.

Kung ibinuhos lamang ni Hesus ang Kanyang pag-ibig sa mga karapat-dapat dito, lahat tayo ay mapapahamak.

Imposibleng mapagtagumpayan o maging karapat-dapat sa pag-ibig ng Diyos, dahil ang Kanyang pag-ibig sa atin ay hindi nakabatay sa ating mga gawa kundi sa simpleng katotohanan na tayo ay Kanyang mga anak. Dapat itong maging ating pananaw; hindi lamang sa ating pag-aasawa kundi sa lahat ng ating mga relasyon. Hindi kailanman ipinagkait ni Jesus ang Kanyang pagmamahal sa sinumang kaluluwang nangangailangan nito.

Juan 6:37 *"...Ang lumapit sa Akin ay hindi Ko itataboy kailanman."*

Makikita rin natin na ipinakita ni Kristo ang mainit na pisikal na pagmamahal. Sa **Juan 13:23**, ang alagad na si Juan ay payapang sumandal sa dibdib ni Jesus, at sa **Mat. 19:14** makikita natin Siyang malugod na tinanggap at pinagpala ang maliliit na bata nang bukas-palad.

Ang pisikal na pagmamahal ay mas madaling maipakita ng ilan sa atin kaysa sa iba, at ito ay malakas na nakasalalay sa kung naranasan natin ito habang lumalaki (at kung ang mga karanasang iyon ay positibo o

negatibo). Ngunit kahit na ang pisikal na pagmamahal ay hindi ang paraan na iyong natutunang ipakita ang pagmamahal, ito ay maaari pa ring mapalago.

Ang aking asawa ay (at hanggang ngayon ay) isang kahanga-hangang halimbawa sa akin ng kapangyarihan ng pisikal na pagmamahal sa pagpapakita ng pag-ibig ni Kristo sa mga taong aming nakakasalamuha. Isa ito sa mga unang bagay na napansin ko nang nagsimula kaming magkasamang maglaan ng oras; na kahit ang isang tao ay malapit na kamag-anak o isang ganap na estranghero, niyayakap niya sila sa isang yakap na nagsasabing, “Ikaw ay bahagi ng aking pamilya.” Taos-puso niyang ipinapakita ang malasakit sa pag-alam kung kumusta sila, at ang malaya niyang ipinapadamang pagmamahal ay kadalasang nagpapadali sa mga tao na magbukas ng kanilang damdamin sa kanya. Hindi siya nakakatagpo ng mga estranghero, kundi mga bagong kaibigan.

At hindi nakapagtataka, magaling din siya sa mga bata—madali niyang napapangiti at napapatawa ang mga ito, at nakakakuha ng kanilang pagkakaibigan sa loob lamang ng ilang minuto ng pakikisalamuha. Sa simula, ito ay talagang hindi komportable para sa akin na masaksihan, dahil ipinakita nito ang malalim na kamalayan sa aking sariling kakulangan sa aspetong ito. Ngunit sa biyaya ng Diyos, kapwa Siya at ang aking asawa ay tinutulungan akong matutong ibaba ang aking mga harang at maging isang mas mainit at mapagmahal na saksi para kay Kristo, at tiyak na napansin ko ang positibong epekto nito sa aking mga relasyon.

Ang pisikal na pagmamahal ay may mahalagang papel din sa banal na kaayusan ng pamumuno—Diyos bilang ulo ni Kristo, si Kristo bilang ulo ng tao, at ang lalake bilang ulo ng babae (**I Cor. 11:3**).

Gaya ng nabanggit, si Juan ay mapagmahal na nagpahinga sa dibdib ni Kristo, na nagpapakita ng kanyang lubos na pagtitiwala at kapanatagan sa ilalim ng kapangyarihan at pangangalaga ng kanyang Tagapagligtas. Ito ay may espirituwal na katumbas sa kung paanong si Hesus ay nagpapahinga sa dibdib ng Kanyang Ama (**Juan 1:18**), at gayundin

kung paano nilayon ng Diyos na ang babae ay magpahinga sa dibdib ng lalake.

Pansinin mula saang bahagi ng lalake nilikha ng Diyos ang babae, sapagkat tunay na hindi Siya gumagawa ng anuman nang walang layunin...

Genesis 2:21-22 *“At pinatulog nang mahimbing ng Panginoong Diyos si Adan, at siya’y nakatulog; kinuha Niya ang isa sa kanyang mga tadyang at tinakpan ng laman ang bahagi nito. At ang tadyang na kinuha ng Panginoong Diyos mula sa lalake ay ginawa Niyang isang babae, at dinala Niya ito sa lalake.”*

Kinuha ng Diyos mula sa dibdib ng lalake, sa ilalim ng kanyang bisig at malapit sa kanyang puso, ang bahagi na ginamit Niya upang likhain ang babae. At yamang ang babae ay kinuha mula sa dibdib ng lalake, nilayon ng Diyos na siya ay makatagpo ng aliw at kapahingahan doon. Ang ganitong uri ng yakap ay nagbibigay ng aliw at lakas ng loob sa lalake rin, dahil nararamdaman niya ang kasiyahan at pagtitiwala ng kanyang asawa sa kanyang pamamahala at pag-aaruga.

Pag-ibig na Sagana sa Kaalaman at Pagkakilala

Ang araw ng inyong kasal ay dapat maging *simula* lamang ng pag-ibig, hindi ang rurok na unti-unting bumababa mula noon. Ang kalooban ng Diyos ay ang inyong agape (walang kondisyong) pag-ibig para sa isa’t isa ay lumalim at tumibay araw-araw.

Nais Niya na habang lumalalim ang ating **kaalaman** tungkol sa ating asawa araw-araw, ganoon din ang ating pag-ibig sa kanila.

Ang bawat pagkakamali at kahinaan ay mahahayag sa pagiging malapit ng relasyon sa pag-aasawa, at marami sa mga ito ay malalantad sa loob ng unang taon.

Nais ng diyablo na ang mga negatibong katangiang ito ay magpatigas ng ating puso laban sa ating asawa, ngunit nais ng Diyos na ito’y maghikayat sa atin na maging mas masigasig sa **panalangin**,

pagmamahal, biyaya, at paglilingkod sa kanila; upang mapino ang pagkatao ng mag-asawa. Walang sinuman ang perpekto!

Lumalago rin ang ating kaalaman tungkol sa kahanga-hangang mga katangiang tulad ni Kristo na hinubog ng Diyos sa ating asawa, at ang mga ito ay dapat bigyang-pansin, madalas banggitin, at palakasin!

Gaya ng sinabi ni Pablo, *“sang-ayunan ang mga bagay na mabuti.”* Hayaan mong ang mabubuting katangiang ito ng iyong asawa ay maging patuloy at nakakapagpalakas na paalala kung gaano na siya dinala ng Diyos, at ng Kanyang katapatan na tapusin ang gawain!

Gawing Praktikal! — Hayaan ang Pag-ibig na Sumagana

Kapag ikaw ay naiinis dahil sa isang nakikitang pagkukulang ng iyong asawa, **bago magsalita ng anuman**, huminga nang malalim at pasalamatang ang Diyos para sa 10 (tiyak!) na mabubuti at kapuri-puring katangian ng iyong asawa. Sunod, manalangin sa Diyos na hipuin ang kanilang puso tungkol sa pagkukulang na ito, at huwag magsalita ng anuman. Kung bukas ang iyong asawa sa tinig ng Diyos, madalas ay maliligtas ka sa pangangailangang banggitin pa ang isyu. (Maniwala ka sa akin... Ang Banal na Espiritu ay *mas* mahusay sa pagpapaliwanag sa puso ng ating mga asawa kaysa kaya natin!)

Kung ito'y patuloy na nagiging problema, at nararamdaman mong **itinawag ka ng Diyos** upang pag-usapan ito, ang pagiging may malalim na pasasalamat sa kanilang mga positibong katangian ay magbibigay daan sa iyo upang lapitan ang paksa na may pusong puno ng pag-ibig at biyaya, at mapalitan ang anumang espiritu ng paghuhusga o paghatol patungo sa kanila habang mahinahong humihiling.

Ito rin ang kalooban ng Diyos na tayo ay lumago sa **pagpapasya** sa ating mga relasyon. Mahalaga na madalas nating pag-isipan kung ano ang mga bagay na napatunayan na **nakakatulong** o **nakakasama** sa lalim ng aming relasyon bilang mag-asawa.

Lahat tayo ay nagkakamali, at magkakaroon ng mga pagkakataon na makakagawa o makakapagsabi tayo ng mga bagay na makakasakit sa ating asawa. Ngunit kung gagamitin natin ang mga pagkakataong ito upang mag-aral at magtulungan sa paglago sa biyaya, maaari tayong makalabas sa mga pagsubok na ito na mas matatag, at may higit na pang-unawa upang maiwasan ang ganitong mga kaganapan sa hinaharap.

Tapat at Walang Pagkakasala

Ang pagiging bukas at tapat ay mahalaga sa anumang malusog na pagsasama, ngunit mahalaga ring magsikap tayong maging “walang pagkakasala” sa ating asawa. Ang isang mapanghusga at nagkokondena na espiritu ay **hindi kailanman** makalikha ng mga pagbabagong nais mong makita sa inyong tahanan. Isang kaibigan ang nagsabi na isa sa mga susi sa isang malusog na pagsasama ay ang mag-iwan ng apat na bagay bawat araw na hindi nasasabi. Hindi ito kasinungalingan, ito ay **matalino**.

Kawikaan 10:19 *“Sa karamihan ng mga salita, hindi nawawala ang kasalanan, ngunit ang nagpipigil ng kanyang mga labi ay matalino.”*

Ituring ang iyong kasal bilang **higit na mahalaga kaysa ginto**, at *maglaan* ng pansin kung ang iyong sasabihin sa iyong asawa ay makikinabang o makakasakit.

Kawikaan 18:21 *“Ang kamatayan at buhay ay nasa kapangyarihan ng dila...”*

Kawikaan 12:18 *"May nagsasalita na parang mga sugat ng tabak, ngunit ang dila ng matalino ay nagpapalaganap ng kalusugan."*

Maaari mong piliing magsalita ***lamang*** ng mga salita ng buhay, pag-asa, pag-ibig, at paghikayat sa iyong asawa. Gawin mong ito ang iyong tungkulin, at hayaan mong alagaan ng Diyos ang iba pang bagay!

Puno ng mga Bunga ng Pagka-matuwid

Manalangin ng taimtim para sa mga bunga ng Espiritu, at isaalang-alang kung nararanasan ng iyong asawa ang mga bunga na ito **sa iyo**.

Galacia 5:22-23 *"Ngunit ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kabutihan, kabaitan, pagiging tapat, kahinahunan, pagpipigil sa sarili..."*

Isipin ang mga bunga na ito bilang pagkain na nagpapalakas sa iyong asawa. Nakatikim ba ng iyong mahal sa buhay ang mga bunga na ito araw-araw, o sila ba'y pinabayaan na magutom?

Tandaan din ang mga gawa ng laman (**Gal. 5:19-21**) at isaalang-alang ang mga ito bilang lason sa iyong asawa. (Siguraduhing mapansin lalo na ang mga nasa listahan na maaaring hindi karaniwang itinuturing na "masama"—alitan, selos, mga pagsabog ng galit, makasariling ambisyon, pagkakabahagi, atbp.)

Kung magtataguyod tayo ng taimtim na pangako na sundin ang halimbawa ni Kristo sa pagmamahal sa ating asawa, at manalangin araw-araw para sa Kanyang Espiritu na manahan sa atin at baguhin ang ating mga puso, tapat ang Diyos na punuin ang ating buhay mag-asawa sa loob ng kasal ng sagana ng mga bunga ng Kanyang katuwiran.

3 Araw | Pinadakila si Kristo sa pamamagitan ng mga Pagsubok

Filipos 1:12-21

*“Ngunit nais kong malaman ninyo, mga kapatid, na ang mga nangyari sa akin ay **nagdulot ng higit pang paglaganap ng ebanghelyo**, kaya naging malinaw sa buong bantay ng palasyo at sa lahat ng iba pa na ang aking pagkakabilanggo ay dahil **kay Kristo**; at karamihan sa mga kapatid sa Panginoon, na lumakas ang loob dahil sa aking pagkakabilanggo, ay **lalong naging matapang sa pangangaral ng salita nang walang takot**. Ang ilan ay nangangaral tungkol kay Kristo dahil sa inggit at pagtatalo, ngunit ang iba naman ay mula sa mabuting hangarin: Ang mga nauna ay nangangaral tungkol kay Kristo dahil sa pansariling hangarin at hindi mula sa taos-pusong layunin, iniisip nilang lalo lamang akong mahihirapan sa aking pagkakabilanggo, ngunit ang mga huli ay nangangaral nang may pag-ibig, yamang alam nilang **itinalaga ako upang ipagtanggol ang ebanghelyo**.*

*Ano ngayon? Ang mahalaga ay sa anumang paraan, maging sa pagkukunwari o sa katotohanan, si Kristo ay ipinangangaral; at dahil dito ako’y nagagalak, oo, patuloy akong magagalak. Sapagkat alam kong ito ay magiging daan sa aking kaligtasan sa pamamagitan ng inyong panalangin at **ng tulong ng Espiritu ni Jesukristo**, ayon sa aking taos-pusong inaasahan at pag-asa na sa anumang hindi ako mapapahiya, kundi sa buong katapangan, tulad ng dati, ay **maluluwalhati si Kristo** sa aking katawan, maging sa buhay o sa kamatayan. Sapagkat para sa akin, ang mabuhay ay para kay Kristo, at ang mamatay ay pakinabang.”*

Ang Pagpapalaganap ng Ebanghelyo

Isang minamahal na tagapangaral ang minsang nagsabi na karamihan sa mga Kristiyanismo ay nagpapabaya na gamitin ang **pinakamakapangyarihang kasangkapan** na maibibigay sa atin ng Diyos... "*Ang pagkakataong magliwanag sa gitna ng pagdurusa.*" Sapagkat sa huli, ito ang nagpapatunay ng malinaw na kapangyarihan ng ebanghelyo sa ating buhay.

Kaya't narito ang tanong na dapat nating pag-isipan ngayon: Kapag nakakaranas tayo ng mga pagsubok sa ating pag-aasawa, hinahayaan ba natin ang kaaway na talunin tayo sa pamamagitan ng kalungkutan, pagkabigo, pagdududa, at takot o nakikita natin ang mga ito bilang makapangyarihang pagkakataon upang maluwalhati si Kristo sa ating pagtugon?

Buong tiyaga na ipinasiya ni Pablo na ang mga pagsubok na kanyang hinarap ay hindi gagamitin ng diyablo para sa pagkawasak, kundi ng Diyos para sa pagpapatibay ng Kanyang kaharian. Tingnan natin kung ano ang sinabi ni Pedro kaugnay mismo ng mga pagsubok sa pag-aasawa...

1 Pedro 3:1 "*Gayon din naman, kayong mga asawa, magpasakop kayo sa inyong sariling mga asawa, upang kahit ang ilan sa kanila ay hindi sumusunod sa salita, sila'y mahikayat nang walang salita sa pamamagitan ng asal ng kanilang mga asawa, kapag kanilang nakita ang inyong malinis na pamumuhay na may paggalang.*"

Pinapayuhan ni Pedro ang mga kababaihang ang mga asawa ay hindi lumalakad sa mga daan ng Diyos na patuloy na magpasakop sa kanila, upang sa pamamagitan ng kanilang maka-Kristong pagkatao, mahikayat ang puso ng kanilang mga asawa na lumapit sa Diyos. At para sa marami, ito ay isang mahirap na aral. Ngunit bilang mga asawang babae na nangakong mananatili sa ating mga asawa hanggang kamatayan, dapat nating tandaan na huwag tumingin sa mga halimbawa ng sanlibutan, kundi sa halimbawa ni Kristo.

Sa gabi ng huling hapunan ni Jesus kasama ang Kanyang mga alagad, nasa puso na ni Judas ang balak na ipagkanulo Siya, at alam ito ni Kristo. Gayunman, si Kristo ay nagbigkis ng tuwalya, lumuhod sa sahig, at hinugasan ang mga paa ng Kanyang kaibigan, ipinakita ang dalisay at walang kondisyong pag-ibig. (**Juan 13:2-4**) Siya ay isang mapayapa, tapat, at kusang-loob na lingkod sa taong, sa sandaling iyon, ay Kanyang kaaway.

Ang tanging dahilan kung bakit nagawa ito ni Kristo ay dahil walang bahid ng pagtatanggol sa sarili o paglilingkod para sa sariling kapakinabangan sa Kanyang puso. Siya ay puspos ng kapuspusan ng Diyos—isang ganap na paglalarawan ng karakter ng Kanyang Ama, na dalisay na walang pag-iimbot. Kung bukas ang ating puso na tanggapin ito, kaya Niya tayong bigyan ng ganitong diwa ng di-pag-iimbot para sa ating mga asawa.

At bagama't ang payo ni Pedro sa talatang ito ay nakatuon sa mga asawa, dapat ding yakapin ng mga asawa ang parehong prinsipyo ng patuloy na pagtupad sa kanilang tungkulin mula sa Diyos—ang pagpapapala, pagprotekta, at pagtustos sa kanilang mga asawa— anumang ugali ang ipinapakita sa kanila ng kanilang asawa. Sapagkat tunay na ginawa ito ni Kristo at higit pa para sa Kanyang mga anak na may kakulangan, at tinawag ang mga asawa na mahalín ang kanilang mga asawa tulad ng pag-ibig ni Kristo sa Kanyang iglesia (**Efeso 5:25**). Gaya ng binanggit ni Pedro sa mga sumunod na talata, dapat silang unawain nang may habag at parangalan nang walang kondisyon. (**1 Pedro 3:7**) Maging asawa man o asawang lalake, iisa ang prinsipyo—**Ipakita sa kanila si Kristo upang sila ay mahikayat kay Kristo.**

Tanging sa pamamagitan ng pagmamasid kung paano tumugon si Kristo sa pagtanggap, hindi pagkakaunawaan, maling paratang, pagpapahirap, at sa huli, sa pagkakapako sa krus, natin bilang sangkatauhan nakita ang kapuspusan ng karakter ng Diyos na nahayag sa Kanya. Kung kaya Niya tiisin ang lahat ng abuso nang hindi hinaharangan ang daloy ng pag-ibig mula sa Kanyang sarili patungo sa mga tao sa paligid Niya, higit na kaya at handa Siyang tulungan tayong ipakita ang Kanyang wangis sa ating asawa sa gitna ng ating mga pagsubok sa kasal.

1 Pedro 2:21-23 "Sapagkat dito kayo tinawag, sapagkat si Kristo rin ay nagdusa para sa atin, na iniwan sa atin ang isang halimbawa, **upang sundan ninyo ang Kanyang mga yapak:** 'Na hindi gumawa ng kasalanan, at walang pandaraya na nasumpungan sa Kanyang bibig'; na nang Siya'y usigin, hindi rin Siya gumanti ng pag-insulto; nang Siya'y magdusa, hindi Siya nagbanta, kundi ipinagkatiwala ang Kanyang sarili sa Kanya na humahatol nang matuwid;"

Pagtataguyod sa Iba sa Kanilang Paglakad

Ang paraan ng kagalakan ni Pablo sa kanyang mga pagsubok ay isang makapangyarihang pinagmumulan ng lakas-loob para sa kanyang mga kapatid, na nagbigay sa kanila ng "*mas malaking tapang upang ipahayag ang Salita nang walang takot.*" Nagtangkang magtiwala siya na pagpalain siya ng masaganang "*suplay ng Espiritu ni Jesukristo,*" at pinatunayan ng Diyos na ito nga ay totoo! Kaya't ang mga tumitingala kay Pablo bilang isang lider sa pananampalataya ay makapaniwala na ang Espiritu ng Diyos ay ibibigay din sa kanila nang sagana sa anumang oras ng pangangailangan.

Kapag hinayaan natin ang Diyos na kumilos sa pamamagitan natin habang tayo ay humaharap sa mga pagsubok sa ating kasal—upang ipakita ang walang kundisyong, di-makasariling pag-ibig sa anumang sitwasyon, at tumayo nang matatag sa ating itinakdang papel mula sa Diyos kung saan natin pinakamahusay na maipagpapala ang ating asawa—magagamit Niya tayo bilang isang makapangyarihang saksi sa ating mga kaibigan, mga anak, at mga magulang... Sa sinuman! Ang Kanyang kalooban ay ang bawat relasyon sa kasal ay "*itakda para sa pagtatanggol ng ebanghelyo,*" at tapat Siya upang isakatuparan ang gawaing ito sa atin.

Santiago 1:2-4 *"Mga kapatid ko, ituring ninyong kagalakan kapag kayo'y nahulog sa iba't ibang pagsubok, dahil alam ninyo na ang pagsubok ng inyong pananampalataya ay nagdudulot ng pagtitiis. Ngunit hayaan ninyong maganap ang ganap na pagtitiis, upang kayo'y maging buo at perpekto, at walang kulang."*

Ang Pagsasanay ay Nagdudulot ng Kagalingan!

Gumawa ng apat na kolum sa isang piraso ng papel, nahahati sa tatlong malalaking hanay. Sa unang kolum, ilarawan ang tatlong kamakailan o makulay na pagsubok na iyong naranasan (o kasalukuyang naranasan) sa loob ng iyong kasal. Sa pangalawang kolum, ilarawan kung paano ka tumugon sa bawat sitwasyon hanggang ngayon. Sa pangatlong kolum, magdasal at magnilaynilay, at isulat kung paano mo pinaniniwalaan na si Kristo mismo ang tutugon sa bawat kaso. At sa pang-apat, isulat ang mga panalangin sa Diyos—nagpapasalamat sa Kanya para sa bawat pagsubok, para sa mga partikular na bagay na ipinakita nito sa iyo tungkol sa iyong mas malalim na pangangailangan sa Kanya, at para sa pagkakataon na magsanay na maging higit na katulad ni Hesus.

4 Araw | Nagkakaisa sa Isipan at Espiritu

Filipos 1:27-2:2

*“Ngunit hayaang ang inyong pamumuhay ay maging **karapat-dapat sa ebanghelyo ni Kristo**, upang kung ako’y dumating at makita kayo o ako’y mawawala, ay marinig ko ang tungkol sa inyong kalagayan, na kayo’y **matatag sa isang espiritu, may isang pag-iisip, na nagsusumikap nang magkasama** para sa pananampalataya ng ebanghelyo, at huwag kayong matakot sa inyong mga kaaway, na para sa kanila ay patunay ng kapahamakan, ngunit sa inyo ay patunay ng kaligtasan, at ito’y mula sa Diyos. Sapagkat sa inyo ay ipinagkaloob alang-alang kay Kristo, hindi lamang ang manampalataya sa Kanya, kundi pati na rin ang magdusa para sa Kanyang pangalan, na may parehong laban na inyong nakita sa akin at ngayon ay naririnig na nasa akin.*

*Kaya’t kung may anumang kaaliwan kay Kristo, kung may anumang kaginhawahan ng pag-ibig, kung may anumang pakikisalamuha ng Espiritu, kung may anumang pagkahabag at awa, ganap ninyo ang aking kagalakan sa pagiging **magkasama ng pag-iisip, may parehong pag-ibig, nagkakaisa, may isang isipan.**”*

Karapat-dapat sa Ebanghelyo

Ang taimtim na panalangin ni Kristo para sa Kanyang mga tagasunod ay, *“upang sila’y maging isa, tulad ng ikaw, Ama, ay nasa Akin, at Ako’y nasa Iyo; upang sila rin ay maging isa sa Amin, upang maniwala ang mundo na ipinadala Mo Ako.” (Juan 17:21)* Ang pagkakaisang ito, para sa layunin ng pagpapahayag ng ebanghelyo sa mundo, ay lalong mahalaga sa ugnayan ng mag-asawa, sapagkat ang lalake at babae ay

nilikha ayon sa imahe ng Diyos at ng Kanyang Anak—ang banal na modelo ng **Pinagmulan** at **Daluyan**.

1 Corinto 8:6 "Para sa amin, may isang Diyos, ang Ama, **na pinagmumulan** ng lahat ng bagay, at tayo'y para sa Kanya; at isang Panginoong Jesukristo, **na sa pamamagitan** Niya ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan Niya tayo'y nabubuhay."

Genesis 1:26-27 "At sinabi ng Diyos, 'Lumikha tayo ng tao ayon sa ating larawan, ayon sa ating pagkakatulad... Kaya nilikha ng Diyos ang tao ayon sa Kanyang larawan; ayon sa larawan ng Diyos siya nilikha; **lalake** at **babae** sila nilikha."

Genesis 2:7, 18, 21-23 "At binuo ni Yahweh Diyos ang tao mula sa alabok ng lupa, at hiningahan sa kanyang mga butas ng ilong ang hininga ng buhay; at ang tao ay naging isang buhay na nilalang. (...) At sinabi ni Yahweh Diyos, 'Hindi mabuti na ang tao ay mag-isa; gagawa ako ng isang katulong **na makakatulong sa kanya...**"

At ipinagkahulog ni Yahweh Diyos ang malalim na pagkatulog kay Adan, at siya'y natulog; at kinuha Niya ang isa sa kanyang mga tadyang, at isinara ang laman sa kanyang lugar. At ang tadyang na kinuha ni Yahweh Diyos mula sa tao ay ginawa Niya upang maging isang babae, at dinala Niya siya sa tao. At sinabi ni Adan: "Ito ngayon ay laman ng aking laman at buto ng aking buto; tatawagin siyang Babae, sapagkat siya'y **kinuha mula sa Lalake.**"

Juan 8:42 "Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung ang Diyos ay inyong Ama, ay mamahalin ninyo Ako; sapagkat Ako'y **nagmula** at **lumabas mula sa Diyos ...**"

Juan 16:27-28 "... Ako'y **nagmula sa** Diyos. Ako'y **lumabas mula sa** Ama ..."

I Corinto 11:3 "... Ang ulo ng babae ay ang lalake, at ang ulo ni Kristo ay ang Diyos."

Ang Anak ng Diyos ay ipinanganak mula sa Kanyang Ama upang maging Kanyang Tulong, Kanyang Kasama, Kanyang Kanang Kamay; ang Salita na sa pamamagitan Niya ay Kanyang nilikha, pinanghahawakan, at tinubos ang lahat ng bagay. At sa walang hangganang karunungan ng Diyos, dinisenyo Niya ang relasyon ng mag-asawa upang ipangaral ang kagandahan ng relasyon na ito sa buong uniberso.

Hebreo 1:1-3 "*Ang Diyos ... ay nagsalita sa atin sa mga huling araw sa pamamagitan ng Kanyang Anak, na Kanyang itinakdang tagapagmana ng lahat ng bagay, sa pamamagitan Niya rin nilikha ang mga daigdig, ... **ang kislap ng Kanyang kaluwalhatian** at ang eksaktong imahe ng Kanyang pagkatao...*"

1 Corinto 11:7-10 "*Ang lalake nga ay hindi nararapat na magtakip ng kanyang ulo, sapagkat siya ang larawan at kaluwalhatian ng Diyos; ngunit **ang babae ay kaluwalhatian ng lalake**. Sapagkat ang lalake ay hindi mula sa babae, kundi **ang babae mula sa lalake**. At hindi nilikha ang lalake para sa babae, kundi ang babae para sa lalake. Dahil dito, nararapat na ang babae ay may tanda ng kapangyarihan sa kanyang ulo, dahil sa mga anghel.*"

Kung paanong si Jesus ay kaluwalhatian ng Kanyang Ama, ang babae ay kaluwalhatian ng lalake. Dinesenyo ng Diyos na ang lahat ng pag-ibig at pagpapala na ibinubuhos ng asawa sa kanya, ay kanyang ipapakita sa mga anak, pamilya ng iglesia, at komunidad sa kanilang paligid, katulad ng kung paano ang pag-ibig ng Ama ay ipinakita sa buong uniberso sa pamamagitan ng Kanyang Anak.

Lahat ng ito ay bumabalik sa malaking alitan na nagsimula sa langit. Ninais ni Lucifer na mapasali sa mga payo na tanging ang Ama lamang ang ibinabahagi sa Kanyang bugtong na Anak. (**Zacarias. 6:12-13**) Hindi nais magpasakop kay Kristo, nagsimula si Lucifer na magtanim ng pagdududa sa isipan ng mga anghel tungkol sa pagkakakilanlan at kapangyarihan ng Anak ng Diyos.

Ito ang dahilan kung bakit inilarawan ni Pablo ang simbolo ng awtoridad sa ulo ng babae bilang **dahil sa mga anghel**. Nais ng Diyos na gamitin ang relasyon ng Pinagmulan/Daluyan sa pagitan ng mag-asawa upang muling ipahayag sa lahat ng mga anghel kung ano ang relasyon Niya sa Kanyang Anak, at kung bakit walang ibang nilalang ang maaaring pumalit sa Kanyang Anak sa relasyong iyon.

Magkaisang Kaisipan

Para sa amin bilang mag-asawa, upang tuparin ang dakila at banal na tawag na ito, kailangan naming maunawaan ang pagka-isa na umiiral sa pagitan ng Ama at ng Anak. (Para sa isang kumpletong pag-aaral ng paksang ito, mangyaring tingnan ang aking isa pang maikling aklat, *Blueprint of Blessing*, na maaaring i-download nang libre sa thehopeofglory.org.)

Nanalangin si Jesus para sa atin, "... *Na sila'y maging isa, **gaya ng Kami'y isa**... upang malaman ng mundo na isinugo Mo Ako, at minahal Mo sila gaya ng pag-ibig Mo sa Akin.*" (**Juan 17:22-23**)

Kaya, ano nga ba ang itsura ng pagka-isa na ito? Ipinahayag ni Jesus na wala ni isang mabuting bagay na ipinagkait ng Kanyang Ama sa Kanya, at lahat ng Kanyang tinanggap, ay Kanyang tinanggap ng may kagalakan mula sa Kanyang Ama.

Juan 5:26 "*Sapagkat kung paanong ang Ama ay may buhay sa Kanyang sarili, **gayon din ay ibinigay Niya sa Anak** na magkaroon ng buhay sa Kanyang sarili.*"

Colosas 1:19 "*Sapagkat **ikinagalak ng Ama** na sa Kanya manirahan ang buong kapunuan.*"

Juan 17:7 "*Ngayon ay nalaman nila na ang **lahat ng bagay** na ibinigay Mo sa Akin ay **mula sa Iyo**.*"

Juan 3:35 "*Iniibig ng Ama ang Anak, at **ibinigay ang lahat ng bagay** sa Kanyang kamay.*"

Dahil sa pananampalataya ni Hesus sa Kanyang Ama bilang Pinagmumulan ng lahat ng pagpapala sa Kanya, Siya ay masayang nagpapasakop sa Kanyang Ama, nang hindi nagdududa sa Kanyang pagmamahal, proteksyon, o pagtustos. Wala siyang nais kundi sundin ang kalooban ng Ama, magsalita ng mga salitang mula sa Kanya, at gawin ang mga gawain na ipinag-uutos sa Kanya. (**Juan 5:30, Juan 6:38, Juan 7:16-18, Juan 12:49-50, Juan 14:10**).

Hindi rin niya naramdaman ang pangangailangang patunayan ang Kanyang pagkakakilanlan nang tuksuhin Siya ni Satanas na gawin ito (**Mateo 4:1-11**), dahil ang salita ng katiyakan mula sa Kanyang Ama ang tanging kailangan Niya.

Marcos 1:11 *"Ikaw ang aking minamahal na Anak, na kinalulugdan ko."*

Ang misyon ng Kanyang buhay ay tanging ang magbigay kaluwalhatian sa Kanyang Ama, at bilang gantimpala, ang Ama ay mataas na pinapurihan Siya at binigyan Siya ng pangalang higit sa lahat ng pangalan (**Fil. 2:9**). Ang magandang relasyon ng Pinagmulan at Daluyan ay ang dinisenyo ng Diyos upang maranasan sa bawat kasal. Kung ang Ama at Anak ay hindi nagkakasundo, may isang Espiritu, at may iisang isipan, hindi magtatagumpay ang plano ng kaligtasan. Ito ang dahilan kung bakit ang pagkakaisang **ito** sa isang kasal—

- ang asawa na tumatanggap ng kanyang kalooban mula kay Kristo (na tumanggap nito mula sa Kanyang Ama), at ang asawa na nagsusumite sa parehong kalooban;
- ang asawa na nagtitiwala ng lahat ng mayroon siya sa mga kamay ng kanyang asawa, patuloy na nagbubuhos ng pag-ibig at espirituwal na pagpapala sa kanya, upang ito'y maipakita sa kanilang mga anak at komunidad sa pamamagitan niya;
- at ang asawa na ginagawa ang lahat para sa kaluwalhatian ng kanyang asawa, itinataguyod siya bilang ulo ng kanilang tahanan, upang magawa niya ang lahat para sa kaluwalhatian ng Diyos,

—ay ang **pinakamahalagang kasangkapan sa ebanghelismo** na idinisenyo ng Diyos sa mundong ito. Ngunit kung ang mag-asawa ay

tumangging mamuhay sa maliwanag na liwanag ng kanilang banal na disenyo, hindi nila makakamtan ang *tunay* na pagkakaisa, at hindi magiging makapangyarihang saksi na nais ng Diyos na maging sila.

Habang ang mag-asawa ay patuloy na nag-aaral ng relasyon ng Ama at Anak, ng Pinagmulan at Daluyan, at bawat isa ay nagsusumikap na maglakad ayon sa kanilang mga itinakdang papel ng Diyos, ang kanilang saksi ay tiyak na matutukoy bilang "*karapat-dapat sa ebanghelyo ni Kristo.*"

Gawing Praktikal! — Pagbabalik-tanaw sa Pamumuno

Mga Asawang Lalake—Maghanap ng maraming talata na nagpapakita kung paano nakikisalamuha ang Ama sa Kanyang Anak, at kung paano nakikisalamuha si Hesus sa Kanyang iglesia. Makakatulong ang mga ito upang maunawaan mo kung ano ang ibig sabihin ng pagiging ulo ng iyong asawa, at kung paano siya pakikisalamuhaan ayon sa disenyo ng Diyos.

Mga Asawang Babae—Maghanap ng maraming talata na nagpapakita kung paano nakikisalamuha si Hesus sa Kanyang Ama, at kung paano tayo bilang mga mananampalataya ay dapat makisalamuha kay Kristo. Makakatulong ang mga ito upang maunawaan mo kung paano pakikisalamuhaan ang iyong asawa bilang iyong ulo.

Batay sa mga natutunan ninyo mula sa inyong personal na pag-aaral, magsulat ng bagong listahan ng mga sumpaan sa kasal upang ibahagi sa inyong asawa 🧡

5 Araw | Paglilingkod sa Iyong Asawa

Filipos 2:3-8

*"Huwag gawin ang anuman ayon sa makasariling ambisyon o kayabangan, kundi sa kababaang-loob ay **ituring na mas mataas ang iba kaysa sa sarili**. Huwag magtutok ang bawat isa lamang sa sariling kapakanan, kundi pati na rin sa kapakanan ng iba.*
***Ipagkaloob ninyo sa inyong mga sarili ang isip na ito** na na kay Kristo Hesus din, na bagamat Siya ay nasa anyo ng Diyos, ay hindi inisip na isang bagay na ninakaw ang maging kapantay ng Diyos, kundi inalis Niya ang Kanyang reputasyon, at **kinuha ang anyo ng isang alipin**, at dumating sa anyo ng tao. At nang makita sa anyo ng tao, **nagpakumbaba Siya** at naging masunurin hanggang sa kamatayan, maging ang kamatayan sa krus."*

Madalas naming tinatanong ang aming mga mas matatandang kaibigan na may asawa, kung maaari nilang ibahagi ang isang mahalagang aral ng karunungan sa mga bagong mag-asawa, ano ito. Bilang tugon, isang mag-asawa ang nagbahagi ng isang prinsipyo na kanilang nahanap na kapaki-pakinabang, na, "*Kung ang asawa ay laging nagmamasid sa mga pangangailangan ng kanyang misis, at ang misis ay laging nagmamasid sa mga pangangailangan ng kanyang asawa, tiyak na matutugunan ang mga pangangailangan ng bawat isa!*"

Ngayon, habang mukhang isang magaling na prinsipyo ito sa teorya, ang aktwal na pagsasakatuparan ng prinsipyong ito upang magdulot ng isang patuloy na masayang pag-aasawa ay magiging isang napakahirap na karanasan na mahirap maabot. Lahat tayo ay may kahinaan bilang mga tao, at sa karamihan ng mga relasyon, natural na lilitaw ang tanong, "Paano kung hindi ginagawa ng aking asawa ang kanyang bahagi?" Kung ang mag-asawa ay magpapasya lamang na

alagaan ang pangangailangan ng isa't isa na may pag-aasahang aalagaan din ang kanilang mga pangangailangan bilang kapalit, tiyak na darating ang pagkabigo.

At kapag dumating na ang pagkabigo—kahit na ang iyong asawa ay hindi nagampanan ang kanyang bahagi sa isang saglit, maraming araw, o ilang taon—ang tunay na tanong na kailangan nating masagot ay, **"Paano ko patuloy na pagsisilbihan ang aking asawa kapag hindi nila ako pinaglilingkuran?"** At sa kahanga-hangang biyaya ng Diyos, hindi tayo iniwanang walang kasagutan.

Hayaan mong ang Pag-iisip na ito ay Sumaatin

Ang walang pag-iimbot na paglilingkod ang pundasyon ng kaharian ng Diyos. Bagaman ang mundong ito ay naapektuhan ng kasalanan, makikita pa rin natin ang mga ebidensya sa buong kalikasan na walang nilalang na dinisenyo upang mabuhay para sa sarili lamang. Kung saan namamayani ang walang pag-iimbot na paglilingkod, doon sumisibol ang buhay at mga relasyon.

Ang maliwanag na sinag ng pag-ibig na Agape na patuloy nating nakikita na kumikislap sa nilikha ng Diyos ay isang salamin ng Kanyang sariling karakter. Ang Kanyang pag-ibig, pagpapala, at awa ay patuloy na dumadaloy, walang kondisyon, sa Kanyang mga nilalang, at ang ating karanasan ay ganap na nakasalalay kung pipiliin nating tanggapin o tanggihan ang mga ito.

Ang prinsipyong ito ay pinakita ng maliwanag sa atin sa makalupang buhay ni Hesus. Ang Anak ng Diyos ay ganap na namuhay na payapa sa pagtanggap ng mga pagpapala ng Kanyang Ama; hindi kailanman natatakot na may anumang mabuti na ipagkakait sa Kanya. Kaya't hindi Siya nag-alala para sa Kanyang pansamantalang pangangailangan—kung saan Siya matutulong, ano ang Kanyang kakainin o iinumina, o kung paano Siya magbibihis.

Mateo 6:32-33 *"Sapagkat ang mga Hentil ay nagsisihanap ng lahat ng mga bagay na ito. Alam ng inyong Ama sa langit na kailangan ninyo ang lahat ng mga bagay na ito. Ngunit hanapin*

muna ninyo ang kaharian ng Diyos at ang Kanyang katuwiran, at ang lahat ng mga bagay na ito ay idaragdag sa inyo."

Ang pokus ng makalupang buhay ni Hesus ay tanging upang gawin ang kalooban ng Kanyang Ama sa pagpapakita ng Kanyang pag-ibig sa mga tao—o kaya'y pagtugon sa ating mga pangangailangan. Buo ang Kanyang pokus sa paglilingkod sa Kanyang Ama, at sa gayon ay paglilingkod sa atin (*ang Kanyang ikakasal, **Pahayag 19:7***), at lubos ang Kanyang tiwala na ang Kanyang Ama ang mag-aalaga sa lahat ng Kanyang pangangailangan.

Tulad ng ang relasyon ng mag-asawa ay dinisenyo upang magpakita ng ugnayan ng Ama at Anak, ito rin ay nilayon upang magpakita ng relasyon ni Kristo at ng Kanyang iglesia. Gaya ng ipinayo ni Pablo sa mga mananampalataya sa Efeso,

Efeso 5:24-25 "*Kaya't tulad ng ang iglesia ay nasasakupan ni Kristo, gayundin naman ay magpasakop ang mga asawang babae sa kanilang mga asawang lalake sa lahat ng bagay. Mga asawang lalake, ibigin ninyo ang inyong mga asawang babae, tulad ng pag-ibig ni Kristo sa iglesia at ibinigay ang Kanyang sarili para sa kanya,"*

Nais kong lubos nating pag-isipan ang kahulugan ng pagiging **asawa** ni Kristo at tanungin ang ating sarili, "Natutupad ba ng Kanyang asawa ang Kanyang mga pangangailangan?"

Kung magiging tapat tayo, kailangan nating sabihin, "Hindi."

Siyempre, sa kasaysayan, nagbago-bago ang antas ng tunay na paggalang, pagtiwala, at debosyon na inialay ng kasintahan ni Kristo sa Kanya. Ngunit sa kabuuan, hindi kailanman ganap na natugunan ng kasintahan ni Kristo ang Kanyang mga pangangailangan sa pagbabalik ng pag-ibig na ipinakita Niya sa kanya. Sa katunayan, ang pag-ibig na ipinakita Niya ay lubos na mas dakila kaysa sa anumang pag-ibig na maaari niyang maibalik.

Kaya ang tanong ay, **paano patuloy na napaglilingkuran ni Kristo ang Kanyang kasintahan nang may ganap na di-makasariling pagmamahal?**

At ang sagot ay dahil hindi siya ang pinagmumulan ng Kanyang pag-ibig.

Pakibasa muli ang pahayag na iyan. Marahil dalawa o higit pang beses. Hayaan itong lumalim sa iyong isipan. Ang kasintahan ni Kristo, ang Kanyang asawa, ay hindi kailanman naging at hindi kailanman magiging pinagmumulan ng Kanyang pag-ibig.

Kung ganoon, sino ang pinagmumulan?

Juan 3:35 *"Iniibig ng Ama ang Anak at ibinigay Niya ang lahat ng bagay sa Kanyang kamay."*

Mateo 3:17 *"Ito ang aking minamahal na Anak, na Siya kong lubos na kinalulugdan."*

Hindi lamang tinatanggap ni Hesus ang lahat ng kapayapaan, mga pangangailangan, at proteksyon na kailangan Niya mula sa Kanyang Ama, kundi tinatanggap din Niya ang lahat ng pag-ibig, pagtanggap, at pagpapahalaga na Kanyang kailangan. Ang Diyos ay isang walang-hanggang batis ng pag-ibig na hindi nauubos, at si Hesus, na umiinom mula sa batis na ito araw-araw, ay hindi nauubusan ng pag-ibig na Kailangan Niyang ibigay sa Kanyang kasintahan.

Ito, sa aking paniniwala, ang susi upang maglingkod tayo sa ating mga asawa nang walang makasariling layunin (o sa sinuman, sa katunayan).

Una, kailangan nating kilalanin na ang pag-ibig ay isang **tunay na pangangailangan ng mga nilalang na nilikha ng Diyos**—kasing-tunay para sa atin, mga tao, tulad ng hangin, pagkain, o tubig. Dinisenyo tayo ng Diyos upang mabuhay at magtagumpay sa agos ng pagtanggap at pagbibigay ng pag-ibig.

Pangalawa, kailangan nating maunawaan na ang ating asawa, magulang, kapatid, anak, kaibigan, o kahit tayo mismo, **ay hindi**

kailanman magiging sapat na pinagmumulan ng pag-ibig para sa atin. Ang bawat tao ay isang may kakulangan na sisidlan, at ang pagsubok na uminom mula sa mga sirang sisidlan ay mag-iiwan lamang sa atin ng pagkabigo at uhaw.

Jeremias 2:13 *"Sapagkat ang Aking bayan ay nagkasala ng dalawang kasamaan: iniwan nila Ako, ang batis ng mga buhay na tubig, at nag-ukit sila ng mga balon—**mga sirang balon na hindi makapag-hawak ng tubig.**"*

Kung tunay nating ninanais na magbigay ng hindi-makasariling pag-ibig sa ating asawa, isang pag-ibig na **walang hinihinging kapalit**, kailangan nating tanggapin ang katotohanan na hindi natin kayang likhain ang pag-ibig na ito sa ating sarili. Kailangan natin itong kunin mula sa ibang lugar, at ang tanging hindi nagkukulang na Pinagmumulan, na laging handang punan ang ating tasa hanggang sa umaapaw, ay ang ating Ama sa langit.

Kailangan din nating kilalanin na katulad ng **ating responsibilidad** na huminga ng hangin na nakapaligid sa atin, o ngayain at lunukin ang pagkain na inihain sa atin, responsibilidad din natin na **tanggapin ang mga patunay ng pag-ibig ng Diyos sa atin** na laging magagamit sa atin araw-araw.

Maaari nating basahin ang Kanyang Salita, ngunit *naniniwala* ba tayo sa mga sinabi Niya? Maaari tayong maglaan ng oras sa panalangin, ngunit *tinatanggap* ba natin ang kaaliwan at karunungan ibinibigay Niya sa atin? Maaari tayong magmadali sa ating araw na sinusubukang magawa ang maraming "mabubuting" bagay, ngunit nagbibigay ba tayo ng oras upang kilalanin at pahalagahan ang *Kanyang* kabutihan at kagandahan sa mga tao, karanasan, at kalikasan?

Ang batis ay patuloy na dumadaloy; nasa atin ang pagpili na pawiin ang ating uhaw.

Pahayag 22:17 *"At ang Espiritu at ang asawa ay nagsasabi, 'Halika!' At ang sinumang nakarinig ay magsabi, 'Halika!' At ang sinumang nauuhaw ay lumapit. Ang sinumang nagnanais, **hayaang kunin niya ang tubig ng buhay ng walang bayad.**"*

Tanging sa tubig ng buhay na dumadaloy mula sa trono ng Diyos, na malayang ibinibigay, na maaari nating mapagpakumbabang hugasan ang mga paa ng ating asawa, anuman ang kanilang ginawa o hindi ginawa para sa atin. Dahil Siya ay napuno ng tubig ng buhay, kaya't nagawa ni Hesus na hugasan ang mga paa ni Judas, ilang oras bago niya ito ipagkanulo at ipasa sa mga kamay ng mga mamamatay-tao.

Dahil tinatanggap Niya ang *lahat* ng Kanyang pangangailangan mula sa Kanyang Ama, kaya patuloy na naipapadaloy ni Hesus ang Kanyang pag-ibig sa atin, tinataglay ang sakit ng ating pasanin at kasalanan, kahit na hindi natin Siya kikilalanin o pipiliing ibalik ang Kanyang pag-ibig.

Ang tanging paraan, bilang isang asawa, upang tunay na makalimot sa ating sariling pangangailangan, ay hindi umasa sa ating asawa upang matugunan ang mga ito, kundi pahintulutan ang ating Ama sa langit na tuparin ang mga ito. Sa ganitong paraan, hindi natin hahanapin ang ating asawa bilang ating pinagkukunan, kundi makikita natin sila bilang taong tayo ay dinisenyo upang *magbigay*, hindi upang *kunan*.

Ngayon, isang mabilis na paalala para sa mga misis...

Tulad ng ating napag-usapan, ang relasyon ng Pinagmulan/Daluyan ay ang banal na plano para sa kasal. "Kaya, marahil iniisip mo, "Hindi ba *tama* na ituring ko ang aking asawa bilang 'pinagmulan'?" At ang sagot ay, sa tamang kalagayan, oo, ang iyong asawa ay nakatakdang maging isang pinagkukunan ng pagpapala para sa iyo, at mahalaga na ikaw ay bukas at tumanggap sa pagmamahal, payo, pagtuturo, atbp. na kanyang ibinibigay. Hindi mo nais na gawin ang anuman na makahahadlang sa kanyang kakayahang gampanan ang tungkulin niyang itinalaga ng Diyos bilang '*pinagmulan*' para sa kanyang pamilya, habang tumanggap siya ng tulong mula sa Diyos upang magawa ito.

Gayunpaman, ang bawat asawa ay nasa ibang kalagayan sa kanyang paglalakbay ng pagkatutong magpahinga sa *kanyang* Pinagmulan, at kahit na siya'y madapa, ang iyong magiging reaksyon ay malaki ang epekto sa kanyang tiwala bilang lider (positibo o negatibo). Kaya't mahalaga na sundin mo ang halimbawa ni Kristo sa pagturing sa iyong makalangit na Ama bilang ang perpekto, patuloy, at hindi nagkukulang na Pinagmulan ng lahat ng iyong pangangailangan, upang ikaw ay maging ganap sa *Kanya*, at sa gayon ay magkaroon ng kakayahang magbigay sa iyong asawa ng biyaya at kalayaan upang lumago sa kanyang tungkulin nang walang presyon o paghatol.

Isaias 54:5 *"Sapagkat ang iyong Lumikha ay ang iyong asawa..."*

Oseas 2:19 *"Ipagkakaloob kita sa Akin magpakailanman; oo, ipagkakaloob kita sa Akin sa katuwiran at katarungan, sa **matatag na pag-ibig** at awa."*

Kung tumatanggap tayo ng lahat ng ating pangangailangan mula sa Diyos, ang mga pagpapalang dumarating sa atin sa pamamagitan ng ating mga asawa (kung kalooban ng Diyos) ay magiging mga dagdag na kasiyahan sa ating karanasan, ngunit hindi ang tinapay na nagpapabuhay sa atin.

Ang ganitong paraan ay nangangailangan ng malaking kababaang-loob, malaking kahinahunan, ngunit ito ang ipinakita sa atin ni Kristo. Kinuha Niya ang anyo ng isang alipin upang magturo sa atin sa pamamagitan ng halimbawa, at ipakita ang daan patungo sa tunay na kapahingahan ng kaluluwa at masaganang buhay.

Mateo 11:29-30 *"Isuot ninyo ang Aking pamatok at **mag-aral mula sa Akin**, sapagkat Ako'y mahinahon at mapagpakumbaba sa puso, at **makakakita kayo ng***

kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Sapagkat ang Aking pamatok ay magaan at ang Aking pasan ay magaan.”

May malaking kapahingahan sa kakayahang magmahal at magsilbi sa ating mga asawa ng walang kondisyon, nang hindi umaasa sa kanila upang tuparin ang ating mga pangangailangan bilang kapalit, dahil tayo ay ganap na sa Diyos sa pamamagitan ni Kristo. At makakakuha tayo ng malaking lakas ng loob sa prinsipyo at pangako na ang **kapareho ay nagbubunga ng kapareho**.

I Juan 4:19 “Iniibig natin Siya sapagkat unang iniibig Niya tayo.”

Galacia 6:7 “Sapagkat ang anuman na itinanim ng tao, iyon din ang kaniyang aanthin.”

Kawikaan 15:1 “Ang malumanay na sagot ay nakapapawi ng galit.”

I Pedro 3:1 “Mga misis, gayundin, magpasakop kayo sa inyong sariling mga asawa, upang kahit na ang ilan sa kanila ay hindi tumatalima sa salita, sila ay manalo, nang hindi nagsasalita, sa pamamagitan ng ugali ng kanilang mga misis,”

Ang pag-ibig ay nagbubunga ng pag-ibig. Ang kahinahunan ay nagbubunga ng kahinahunan. Ang pagiging makasarili ay magbubunga lamang ng higit pang pagiging makasarili, ngunit ang paglilingkod ay magbubunga ng paglilingkod. Ang ating kahandaang magsilbi ng walang pag-iimbot sa ating asawa ay, sa biyaya ng Diyos, maghihikayat at magbubukas ng nais sa kanilang puso na magsilbi sa atin bilang kapalit.

Ang parehong prinsipyong ito ay naaangkop din sa katawan ng iglesia, gaya ng tinutukoy ni Pablo. Habang ang mas maraming mananampalataya ay handang ituring ang iba bilang higit kaysa sa kanilang sarili, malugod na tinatanggap ang lahat ng kanilang pangangailangan mula sa Diyos upang sila ay makapag-ingat sa kapakanan ng iba higit sa kanilang sariling kapakanan, ang pag-ibig na ito ay kumakalat sa buong katawan at maghahatak ng mas maraming

miyembro na magsilbi ng walang pag-iimbot para sa kanilang mga kapatid.

Ang magandang bagay tungkol sa prinsipyong ito ay isang tao lamang ang kailangan upang magsimula, at magkakaroon ito ng epekto na parang bola ng niyebe. Gaya ng sabi ng kilalang kanta, "*Isang nagniningas na bahagi lang ang kailangan upang magsimula ng apoy...*" Nawa'y tulungan tayo ng Diyos na matutong magsilbi sa ating mga asawa ng walang pag-iimbot, gaya ng pagsisilbi ni Kristo sa atin araw-araw, upang ang Kanyang walang kondisyong pag-ibig ay magdala ng init at liwanag sa ating mga tahanan.

Gawing Praktikal! — Suriin ang Iyong Pinagmulan

Isaalang-alang tuwing ikaw ay nakakaramdam ng inis sa iyong asawa: Nakatuon ba ikaw sa iyong sariling mga pangangailangan at nararamdaman mong hindi ito natutugunan? Una, maglaan ng oras upang lumapit sa Diyos. Ang pundasyon ng kapayapaan sa paglakad ng isang Kristiyano ay ang malaman na ang Diyos ang naglalaan ng lahat ng ating pangangailangan, hindi ang ating asawa. Pangalawa, hayaang punuin ka ng pag-ibig ng Diyos upang patuloy mong mapagsilbihan ang iyong asawa ng walang kondisyon, at masaksihan mong magsimula ang mga himala sa iyong pag-aasawa.

6 Araw | Mataas na Pinadakila

Filipos 2:9-16

*"Kaya't itinaas din Siya ng Diyos sa **pinakamataas na kalagayan** at ibinigay sa Kanya ang pangalang higit sa lahat ng pangalan, upang sa pangalan ni Hesus ay luluhod ang bawat tuhod, ng mga nasa langit, ng mga nasa lupa, at ng mga nasa ilalim ng lupa, at ipapahayag ng bawat dila na si Jesu-Kristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati ng Diyos Ama.*

*Kaya nga, aking minamahal, yamang lagi kayong masunurin, hindi lamang kapag ako'y kasama ninyo kundi lalo na ngayon na ako'y wala, **pagsumikapan ninyo ang inyong sariling kaligtasan** na may takot at panginginginig. Sapagkat ang Diyos ang gumagawa sa inyo upang nais ninyo at magawa ninyo ang Kanyang kalooban. Gawin ninyo ang lahat ng bagay nang walang reklamo at pagtatalo, upang kayo'y maging walang kapintasan at dalisay, mga anak ng Diyos na walang dungis sa gitna ng isang liko at baluktot na salinlahi, na sa kanila'y **nagniningning kayong tulad ng mga ilaw sa sanlibutan**, mahigpit ninyong panghawakan ang Salita ng buhay upang sa araw ni Kristo ako'y magalak, sapagkat hindi nawalan ng kabuluhan ang aking pagtakbo ni ang aking pagpapagal."*

Ang kusang-loob na paglilingkod ni Kristo para sa sangkatauhan ay nagresulta sa lubos na pagtataas sa Kanya ng Diyos sa puso at isipan ng Kanyang mga nilikha. Bawat asawa ay nagnanais na itampok sa isipan ng kanilang kabiyak...

Awit ni Solomon 5:9-16 "(Mga Anak na Bababe ng Jerusalem) Ano ang iyong minamahal kaysa sa iba pang minamahal, O pinakamaganda sa mga kababaihan? ... (Ang Shulamita) Ang aking minamahal ay ... pinadakila sa sampung libo ... Siya ay ganap na kaibig-ibig. Ito ang aking minamahal, at ito ang aking kaibigan..."

6:4-10 *"(Ang Minamahal) O aking mahal, ikaw ay kasing ganda ng Tirza, kaibig-ibig tulad ng Jerusalem, kamangha-mangha gaya ng hukbong may nakataas na mga watawat! ... Ang aking kalapati, ang aking sakdal na sinisinta, ay nag-iisa..."*

Ang mataas na pagtampok na ito sa isipan ng iyong asawa ay hindi kailanman makakamtan sa pamamagitan ng pagsisikap na ipuwesto ang iyong sarili roon, gaano man ito kaakit-akit na subukang pagdamahin sila ng pagkukulang sa pagmamahal o ipaliwanag ang lahat ng dahilan kung bakit dapat ka nilang pahalagahan nang higit.

Mateo 23:12 *"Ang nagpapakataas ay ibababa, at ang nagpapakababa ay itataas."*

Tandaan, *"Tayo'y umiibig sa Kanya sapagkat Siya ang unang umibig sa atin."* (I **Juan 4:19**) Si Kristo ay naitaas sa ating isipan dahil sa kamangha-manghang, kusang-loob na pag-ibig na ipinakita Niya sa atin. Itinaas Niya tayo sa isang napakataas na kalagayan ng pag-ibig at walang hanggang halaga sa Kanyang isipan, at pinatunayan Niya ito sa pamamagitan ng Kanyang mga gawa. Dahil dito, tinatamasa Niya ngayon ang mahalagang bunga ng pagiging itinaas din natin sa ating isipan at puso.

Kaya ang tanong na dapat mong itanong sa iyong sarili ay, anong kalagayan ang hawak ng iyong asawa sa *iyong isipan*? Iniisip mo ba sila sa paraang nais mong isipin ka nila? Initaas mo ba sila sa lugar na nais mong itaas, at tinatrato mo ba sila ayon dito?

Kapag napagpasyahan nating huwag mag-alala tungkol sa kung ano ang iniisip ng ating asawa tungkol sa atin, o kung anong kalagayan ang ating hawak o hindi hawak sa kanilang isipan, at magtuon ng pansin sa pagbubuhos ng walang kundisyong pag-ibig ng Diyos sa kanila, ang pagtataas ay kusa na ring mangyayari.

Kapag ipinagkatiwala natin ang ating sarili sa paggawa ng kalooban ng Diyos para sa mga tao sa ating buhay, pinapayagan natin ang Kanyang Espiritu na kumilos sa kanilang mga puso at isipan upang tayo ay itaas. Kapag binasa natin kung paano tapat na minamahal at pinaglilingkuran ng babae sa Kawikaan 31 ang kanyang asawa at pamilya, hindi na

nakakagulat na, “*Ang kanyang mga anak ay bumangon at tinawag siyang mapalad; ang kanyang asawa rin, at siya’y pinupuri: ‘Maraming anak na babae ang gumawa ng mabuti, ngunit ikaw ay nangunguna sa lahat.’* (Kaw. 31:28-29)

Pagsusumikapan ang Iyong Kaligtasan

Alam natin na ang kaligtasan ay hindi sa pamamagitan ng mga gawa, upang walang sinuman ang magyabang. (Efeso 2:9) Ito ay **kaloob ng Diyos**, kaya ang ating “gawa” ay ingatan ang *kaloob* na ito—na maging handa tayong bitawan ang lahat ng humaharang sa ating relasyon sa Diyos, at bigyan ng prioridad ang kalidad na oras kasama Siya, upang palakasin ang ating ugnayan at hayaan Siyang gawin ang Kanyang pagbabago sa ating buhay.

Nakikita ba natin ang ating kasal bilang kaloob mula sa Diyos? Isang bagay na dapat pahalagahan at bigyan ng prioridad? Nakikilala ba natin na nais ng Diyos gamitin ang ating kasal bilang paraan ng pagpapabuti ng ating karakter, para sa ating kaligtasan at kaligtasan ng ating asawa?

Ang kasal ay nagdadala ng isang kamangha-manghang bagong antas ng pagsubok, dahil para sa marami sa atin, ito ay isang nakakagulat na paggising sa kung gaano tayo ka makasarili. Araw-araw nitong ipinapakita ang ating pangangailangan ng mas malalim na relasyon sa Diyos upang maipakita natin ang walang pag-iimbot na pag-ibig ni Kristo sa ating asawa.

Kapag itinigil na natin ang pag-iisip na ang kasal ay para lamang matugunan ang ating mga makasariling hangarin, at tinanggap ito bilang isang paraan ng pagpapabanal, matututo tayong magalak sa bawat pagsubok at mahalín ang ating asawa nang walang kondisyon.

Nagliliwanag Bilang Mga Ilaw sa Mundo

Kapag tinitignan ng ibang tao ang inyong kasal, nakikita ba nila ang pag-ibig ni Kristo na ipinapakita? Madalas, nagkakamali tayo na nais

ipakita sa iba ang isang perpektong mapayapa, magkasundong, walang problema, at parang kwento ng engkanto na relasyon. Pero hulaan mo? **Hindi** iyan ang ebanghelyo!

Ano ang ebanghelyo?

Roma 5:8 *“Ngunit ipinapakita ng Diyos ang Kanyang sariling pag-ibig sa atin, **sapagkat habang tayo’y mga makasalanan pa**, namatay si Kristo para sa atin.”*

Nakikita ba ng iba na patuloy mong minamahal at pinaglilingkuran ang iyong asawa, at handa kang ibigay ang iyong buhay para sa kanya, kahit na siya’y kumikilos ng hindi ayon sa kalooban ng Diyos? Iyan ang ebanghelyo.

Iyan ang ginawa ni Kristo, at patuloy Niyang ginagawa para sa *atin*, at ganyan natin ipinapahayag ang Kanyang pag-ibig hindi lamang sa ating asawa, kundi sa buong mundo.

Ang ganitong uri ng walang pag-iimbot na pag-ibig ang magtutulak ng pagpapabanal sa inyong mga puso, na magbibigay daan para makita ng iba kung paanong ginagamit ng Diyos ang inyong kasal upang baguhin kayong *pareho* ayon sa Kanyang larawan, at maniwala na kaya ring gawin ng Diyos ito para sa kanila.

Kung nais nating magningning bilang mga ilaw sa mundo, isinama ni Pablo na kailangan nating, *“mahigpit na panghawakan ang Salita ng buhay.”* (**Fil. 2:16**)

Hindi natin maibibigay ang wala tayo. Kaya't upang maipadama ang pag-ibig ng Diyos sa ating asawa araw-araw, kailangan tayong mapuno nito bawat umaga. Talaga namang napakasimple.

Ngunit mahalagang tandaan na, tulad ng ating napag-usapan kanina, hindi tungkulin ng Diyos na panatilihin tayong puno. Ang Kanyang pag-ibig ay sagana at malaya para sa lahat, ngunit hindi Niya tayo pinipilit na tanggapin ito.

Pinapayagan tayo ng Diyos na pumili araw-araw kung nais nating umasa sa Kanyang lakas o sa ating sariling lakas. Kaya't responsibilidad natin na uminom mula sa bukal ng buhay na tubig, at kumain ng buhay na tinapay mula sa langit, upang mapunan ang ating mga kaluluwa, at ang pag-ibig na tinanggap natin ay magsilbing ilaw na sumisinag mula sa atin.

Kung tunay nating ninanais na unahin ang ating kasal, kailangan nating unahin ang paggugol ng oras sa Diyos sa panalangin at sa Kanyang Salita tuwing umaga. Natutunan ko sa mahirap na paraan na hindi ligtas magsimula ng araw nang hindi ito ginagawa.

Ang ating espiritwal na pagkain ay dapat *kasing* importante ng ating pisikal na pagkain (kung hindi man ay mas mahalaga pa!).

Ngunit hindi tayo kailangang panghinaan ng loob kung mahirapan tayong unahin ito. Habang hindi ang Diyos ang nagpapakain sa atin ng sapilitan, Siya *ay* laging handang tumulong sa bawat tapat na anak na humihingi ng tulong.

Ang bawat pagnanasa natin na magbasa ng Kanyang Salita at tanggapin ang Kanyang Espiritu ay nagmula sa Kanya sa unang pagkakataon. Kaya't kung magpapakumbaba tayo at hihilingin sa Kanya na palakasin ang pagnanasa na ito sa ating mga puso, para sa ikabubuti ng ating kasal, masaya Niyang ipagkakaloob sa atin ang pagpapalang ito!

Tandaan na *nais* ng inyong Ama sa langit na kayo at ang inyong asawa ay magkaroon ng mataas at kagalang-galang na lugar sa isipan ng isa't isa. Nais Niyang maranasan ninyo ang tagumpay sa inyong mga pagsubok sa kasal, upang pareho kayong maging handa na makasama Siya sa langit, at nais Niyang magingning ang inyong kasal sa pagpapahayag ng pag-ibig ni Kristo sa madilim na mundong ito.

Kapag naaalala natin na ang mga ito ay *Kanyang* mga hangarin na higit pa kaysa sa atin, at nagpapakumbaba tayo upang kilalanin na wala tayong magagawa nang mag-isa, magagawa nating hawakan ang Kanyang lakas at mga pangako sa mga bagay na ito, para sa ating

pinakamataas na kabutihan at sa Kanyang pinakamataas na kaluwalhatian.

Tulad kay Pablo, ang ating pagtakbo at pagpapagal ay hindi mawawala sa kabuluhan. Sapagkat, *"Ang tumawag sa inyo ay tapat, na siya ring gagawa nito!"* (1 Tes. 5:24)

7 Araw | Pagtutuli ng Puso

Filipos 3:1-7

*"Sa wakas, mga kapatid ko, **magalak kayo sa Panginoon**. Ang pagsulat ko ng parehong mga bagay sa inyo ay hindi mabigat para sa akin, ngunit sa inyo ay ligtas. Mag-ingat kayo sa mga aso, mag-ingat kayo sa mga manggagawa ng kasamaan, mag-ingat kayo sa mga mutilasyon! Sapagkat tayo ang mga tuli, na sumasamba sa Diyos sa Espiritu, nagagalak kay Kristo Hesus, at **walang tiwala sa laman**, kahit na ako'y may tiwala sa laman. Kung may ibang nag-iisip na maaari silang magtiwala sa laman, lalo na ako: tuli sa ikawalong araw, mula sa lahi ni Israel, mula sa tribo ni Benjamin, isang Hebreo ng mga Hebreo; tungkol sa batas, isang Pariseo; tungkol sa sigasig, inuusig ang iglesia; tungkol sa katuwiran na nasa batas, walang kapintasan. Ngunit ang mga bagay na aking nakamtan, **ito'y itinuturing kong pagkalugi alang-alang kay Kristo.**"*

Magalak kayo sa Panginoon

Kung ang mga bagay na ginagawa o hindi ginagawa ng ating asawa ay may kapangyarihang nakawin ang ating kagalakan, tunay nga ba na nauunawaan natin kung ano ang ibig sabihin ng magalak sa Panginoon?

Karamihan sa mga mananampalataya ay magsasabi na nais nilang malaman ang kalooban ng Diyos para sa kanilang buhay at kasal, ngunit maaaring mahirap harapin ang realidad kung ano talaga ang kaloobang ito. Gaya ng ipinayo ni Pablo sa mga mananampalataya sa Tesalonica,

I Tesalonica 5:16-18 *"Magsaya kayo palagi, manalangin nang walang patid, sa lahat ng bagay magpasalamat; sapagkat **ito ang kalooban ng Diyos kay Kristo Hesus para sa inyo.**"*

Ang kalooban ng Diyos para sa atin bilang mga mananampalataya ay magsaya at magpasalamat sa bawat sitwasyon. Ito ay talagang imposibleng magawa ng sinumang tao sa kanilang sariling lakas, ngunit kaya ito partikular na inilarawan bilang kalooban ng Diyos para sa atin **kay Kristo Hesus**, at kaya napakahalaga ng pangalawang panghihikayat sa kanyang listahan—ang *manalangin nang walang patid*.

Tanging si Kristo lamang ang makakagawa ng kalooban ng Diyos sa atin habang tayo'y mapagpakumbaba at handang humingi ng tulong sa Kanya, sa bawat sandali. Pinalawak ni Pablo ang payong ito sa kanyang liham sa mga Taga-Filipos,

Filipos 4:4-7 *"Magalak kayo sa Panginoon **palagi**. Muling sasabihin ko, magalak kayo! Ipakita ninyo ang inyong kahinahunan sa lahat ng tao. Ang Panginoon ay malapit na. Huwag kayong mabalisa tungkol sa anuman, kundi sa lahat ng bagay, sa pamamagitan ng panalangin at pagpapakumbaba, na may pasasalamat, ipahayag ninyo ang inyong mga kahilingan sa Diyos; at ang kapayapaan ng Diyos, na lumalampas sa lahat ng pag-iisip, ay mag-iingat ng inyong mga puso at isipan kay Kristo Hesus."*

Makikita natin na muli niyang binigyang-diin ang kahalagahan ng pagiging mapanalanginin sa *lahat ng bagay*. At kung ang mga taimtim na panalangin at kahilingan ay ihahain sa Diyos **nang may pasasalamat**—na pinipili nating magtiwala sa katapatan ng Diyos at magpasalamat sa Kanya sa Kanyang pagsagot *bago pa* natin makita itong maganap—mararanasan natin ang kakaiba na kapayapaan, at magagampanan nating magalak kahit sa pinakamabigat na sitwasyon.

Filipos 4:11-13 *"... Sapagkat natutunan ko na anuman ang kalagayan ko, ay magpasalamat at magpasiyahan: Alam ko kung paano maging mababa, at alam ko kung paano maging sagana. Sa lahat ng bagay at sa lahat ng pagkakataon,*

natutunan ko ring maging busog at magutom, maging sagana at magdusa. Lahat ng bagay ay kaya ko gawin sa pamamagitan ni Kristo na nagpapalakas sa akin."

Walang Kumpiyansa sa Laman

Ang "laman" ay isang termino na ginagamit ni Pablo upang kumatawan sa ating mga gawa, at pinapayuhan niya tayo na *huwag magtiwala* rito. Dito sa sulat ni Pablo, binanggit niya ang pagtutuli.

Ang pagtutuli ay isang tanda na ibinigay ng Diyos kay Abraham at sa kanyang mga inapo dahil, sa kalungkutang katotohanan, alam ng Diyos kung gaano tayo kabilis makalimot at ulitin ang ating mga nakaraang pagkakamali.

Nagkamali si Abraham nang pagdudahan niya ang pangako ng Diyos na bibigyan siya ng anak sa pamamagitan ng kanyang asawa, si Sarah. Pinili niyang ilagay ang kanyang tiwala sa kanyang sariling laman (literal) sa pamamagitan ng pagtatangkang tuparin ang salita ng Diyos sa pagkakaroon ng anak sa ibang babae.

Ang malupit na pagkabasag ng tipan sa kasal na ito ay nagdulot ng matinding sakit at problema sa kanyang sariling pamilya, at ang mga kahihinatnan ng kasalanang ito ay magdudulot ng hindi mabilang na pagdurusa sa buong kasaysayan ng tao.

Kaya't ang pagtanggap ng partikular na bahaging ito ng laman ay itinatag bilang isang paraan ng pagpapaalala sa lahat ng kanyang mga inapo na **ang laman ay walang pakinabang sa katuparan ng mga pangako ng Diyos.**

Ngunit sa kasamaang palad, sa paglipas ng panahon, tila nakakalimutan ng lahi ni Abraham ang kahulugan nito. Sa isang nakakagulat na ironikong paraan, ang mga tao ng Israel ay ginawang isang "gawa" mismo ang simbolo ng lubos na kakulangan ng ating sariling mga gawa, at itinuro nila na ito ang kailangang gawin ng mga tao upang maligtas!

Ngunit hindi tumigil ang Diyos sa pagpapaalala sa kanila na ang kailangan ay **ang pagtutuli ng kanilang mga puso**—ang ganap na pagkawala ng tiwala sa kanilang sariling lakas, at ang kanilang pagbabalik ng tiwala sa *Kanyang* kapangyarihan lamang upang tuparin ang Kanyang mabuting layunin sa kanila.

Deuteronomio 30:6 *“At ang PANGINOON (Yahweh) na inyong Diyos ay tatalupangin ang inyong puso at ang puso ng inyong mga anak, upang mahalín ninyo ang PANGINOON (Yahweh) na inyong Diyos ng buo ninyong puso at ng buo ninyong kaluluwa, upang kayo’y mangabuhay.”*

Si Pablo, lalung-lalo na, na inilalarawan ang sarili bilang 'isang Pariseo, anak ng isang Pariseo' (**Gawa 23:6**), ay may espesyal na pasanin na ipahayag ang katotohanang ito sa mga mananampalataya, na madalas nagtuturo na ang tunay na pagtutuli ay sa puso.

Roma 2:28-29 *“Sapagkat hindi siya Judio na ayon sa labas, ni ang pagtutuli ay yaong nasa labas sa laman; kundi siya ay Judio na ayon sa loob; at ang pagtutuli ay sa puso, sa Espiritu, hindi ayon sa letra; ang papuri niya ay hindi mula sa mga tao kundi mula sa Diyos.”*

At kaya sa ating mga kasal, tulad ng sa ating relasyon sa Diyos, hindi natin maaaring pagkatiwalaan ang mga panlabas na anyo ng relihiyon upang gawing banal at masaya ang ating tahanan.

Maraming mag-asawang may mabuting layunin ang nagtataguyod ng mga gawi tulad ng pagdalo sa simbahan, pagdarasal bilang pamilya, katamtamang pananamit, malusog na pagkain, at pati na rin ang pagbabasa ng Bibliya nang magkasama. At habang wala sa mga bagay na ito ang masama, sa katunayan, magagandang gawi ito na dapat pagyamanin, wala sa mga ito ang may kapangyarihang magpapabanal sa ating kasal kung ang ating mga **puso** ay hindi inaalay sa Diyos!

Kung magtitiwala tayo sa ating sariling laman, naniniwala na ang mga 'mabubuting gawa' na ito ang magliligtas sa ating kasal, tayo'y tiyak na mabibigo. Maraming mananampalataya ang nagugulat nang malaman

na ang porsyento ng diborsyo sa mga nagpapakilalang Kristiyano ay hindi gaanong naiiba sa mga hindi mananampalataya.

Kung hindi tayo nagpapakumbaba sa harap ng Diyos araw-araw, hinihiling sa Kanya na pagbaguhin ang ating mga puso at punuin tayo ng Kanyang Espiritu, hindi natin kayang ipakita ang mga bunga ng Espiritu sa ating asawa, at hayaang maramdaman ang pag-ibig ni Kristo sa ating tahanan.

Mateo 7:14 *"Mapait ang pintuan, at makitid ang daan, na patungo sa buhay, at kakaunti ang nakakakita nito."*

Juan 14:6 *"Sinabi ni Hesus sa kanya, 'Ako ang daan, ang katotohanan, at ang buhay. Walang makakapunta sa Ama kundi sa pamamagitan Ko."*

Dapat nating piliing isuko ang ating pagtitiwala sa mga tradisyon, iskedyul, at mga gawi na ating pinagtibay upang magbigay ng kaligayahan sa ating mga pamilya. Hindi upang itapon ang mga ito, kung ito'y napatunayan na mabuti at kapaki-pakinabang na mga gawi, kundi upang alisin sila mula sa tamang trono ni Kristo sa ating mga puso, upang sila'y mapanatili sa tamang lugar bilang bunga, at hindi ugat.

Dapat nating gawin tulad ng ginawa ni Pablo, ibinababa ang lahat ng pagtitiwala sa ating sariling mga gawa—kahit gaano pa 'kabuti' ang ating mga nagawa—at itinuturing ang lahat ng bagay bilang pagkawala para kay Kristo, upang tayo'y mapakumbaba at aminin ang ating desperadong pangangailangan ng bagong puso. Sa ganitong pag-iisip, bibigyan tayo ng lakas upang magalak at makatagpo ng kapayapaan sa Kanyang **kapangyarihan lamang** upang tuparin ang Kanyang pangako sa ating mga kasal, na ang pinagsama ng Diyos ay walang sinumang makapaghihiwalay (**Mat. 19:6**).

8 Araw | Ang Tawag Patungo sa Itaas

Filipos 3:8-14

*"Ngunit tunay nga, itinuturing ko ang lahat ng bagay bilang pagkawala dahil sa kahusayan ng kaalaman kay Kristo Hesus na aking Panginoon, na dahil sa Kanya ay aking tinanggap ang pagkawala ng lahat ng bagay, at itinuturing ko silang basura, upang makamtan ko si Kristo at matagpuan sa Kanya, hindi may sariling katuwiran, na mula sa kautusan, kundi ang katuwiran na mula sa pananampalataya kay Kristo, ang katuwiran na mula sa Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya; upang makilala ko Siya at ang kapangyarihan ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli, at ang **pakikisama sa Kanyang mga pagdurusa**, na nagpapasakop sa Kanyang kamatayan, kung sakali mang sa anumang paraan ay aking makamtan ang pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay.*

*Hindi na dahil nakamtan ko na, o ako'y naging ganap na; kundi **ako'y nagpapatuloy**, upang makamtan ko ang bagay na kung saan ako'y tinawag ni Kristo Hesus. Mga kapatid, hindi ko itinuturing na ako'y nakamtan na; kundi isang bagay ang ginagawa ko, **nililimot ang mga bagay na nasa likod** at abot ang mga bagay na nasa harap, ako'y nagpapatuloy patungo sa layunin para sa gantimpala ng **mataas na pagtawag** ng Diyos kay Kristo Hesus."*

Pagpapatuloy

Ang landas ng kasal ay tiyak na magdadala ng mga hamon na madalas ay nararamdaman natin na wala tayong sapat na kagamitan upang harapin. Sa kalagitnaan ng mga paghihirap na ito, ang pagtutok natin kay Hesus ang tanging tiyak na paraan upang matanggap ang lakas na kailangan natin upang magpapatuloy sa pananampalataya. Ang

halimbawa ng Kanyang buhay ay **nagpapatunay** na ang kagalakan ng pagpapahayag ng pag-ibig ng Diyos sa sangkatauhan at ang makita ang mga kaluluwa na maligtas para sa walang hanggan ay may kapangyarihang magtagumpay laban sa anumang pagkalumbay at pagkapagod. Kaya't tayo ay tinawag na tumingin at matuto mula sa Kanya, at sa lahat ng Kanyang tinitiiis para sa ating kapakanan.

Hebreo 12:1-4 *"Kaya nga, kami rin, yamang napapaligiran ng isang napakagandang ulap ng mga saksi, ay magpawalang-bisa sa bawat pabigat, at ang kasalanang madaling umaakit sa atin, at tumakbo tayo ng may pagtitiis sa takbuhin na inilagay sa harapan natin, na **tumingin kay Hesus**, ang Tagapag-umpisa at Tagatapos ng ating pananampalataya, na **dahil sa kagalakan na inilaan sa Kanya**, ay tinitiiis ang krus, tinatanggihan ang kahihyan, at naupo sa kanan ng trono ng Diyos. Isipin ninyo Siya na nagtitiis ng ganitong paghihirap mula sa mga makasalanang laban sa Kanyang sarili, upang hindi kayo manghina at mawalan ng lakas sa inyong mga kaluluwa. Hindi pa kayo nakalaban hanggang sa pagdanak ng dugo, na lumalaban sa kasalanan."*

Malakas ang wika na ito, ngunit kailangan nating kilalanin na tayo, bilang mga mananampalataya, ang tinutukoy dito.

Tinanggap ni Kristo ang lahat ng kasamaan ng *krus* para sa masayang pag-asa ng pagliligtas sa Kanyang asawa. At ang Kanyang krus ay hindi lamang isang pangyayaring ilang oras lang. Ang karanasang pansamantalang tinanggihan, itinakwil, maling inakusahan, tinukso, binugbog, tinusok ng mga pako, at isinabit sa gitna ng sakit at kahihyan ay simpleng **nakikitang pagpapakita** ng lahat ng tinitiiis ni Kristo sa Kanyang Espiritu mula nang maghimagsik ang Kanyang nilikha laban sa Kanyang pag-ibig, at kung anong Kanyang tiisin hanggang sa tuluyang maglaho ang kasalanan mula sa sansinukob. Siya, *"Ang Kordero na pinatay mula sa pagkatatag ng sanlibutan"* (**Pahayag 13:8**). Bukod dito, ang Kanyang paghihirap ay ang pagpapahayag at pagpapalakas ng sakit na matagal nang tinitiiis ng Kanyang Ama para sa atin sa loob ng libu-libong taon...

Isaias 63:9 “Sa lahat ng kanilang paghihirap, **Siya’y nahirapan din**, at ang Anghel ng Kanyang Presensya ay nagligtas sa kanila; sa Kanyang pag-ibig at sa Kanyang awa ay tinubos Niya sila; at Kanyang dinala at inaalalayan sila **sa lahat ng mga araw ng nakaraan.**”

Kaya't dumating si Hesus sa mundong ito at isinuko ang Kanyang sarili sa lahat ng Kanyang naranasan—upang ang ating mga mata ay mabuksan sa tunay na pagkagalit na naroroon sa likod ng likas na puso ng tao laban sa Kanya, at upang ipakita ang kabuuan ng pag-ibig ng Kanyang Ama para sa sangkatauhan sa kabila nito. Ang pagpapahayag ng kabutihan at pagpapasensya ng Diyos na ito ang nagdadala sa mga tao sa tunay na pagsisisi (**Roma 2:4**).

Handa ba tayong dalhin ang ating krus at tiisin kasama ang ating asawa, upang makita nila ang kagandahan ng karakter ng Diyos sa atin, at madala sila sa tunay na pagsisisi?

Handa ba tayong tunay na yakapin ang “*pakikiisa sa Kanyang mga paghihirap*” habang tayo’y nakikibahagi kay Kristo sa gawaing pagliligtas ng mga kaluluwa, lalo na ang mga nasa loob ng ating sariling tahanan?

Nauunawaan ko na ngayon kung bakit sinabi ng isang matalinong babaeng maka-Diyos na makabubuti para sa atin na maglaan ng isang oras bawat araw upang pagnilayan ang buhay ni Kristo, lalo na ang Kanyang huling mga sandali. Napakadalas nating makalimutan ang mga kakila-kilabot na oras ng pagtanggap at pagtataksil na Kanyang naranasan, pati na rin ang Kanyang dakilang pag-ibig sa kabila ng lahat ng ito, habang tayo ay abala sa ating pang-araw-araw na gawain.

At kung ang mga pangyayaring ito ay isang hayagang pagpapakita lamang ng tiniis ng ating Amang nasa langit at ng Kanyang Anak **para sa atin** sa loob ng *libu-libong taon*, hindi ba’t ang araw-araw na pag-iisip nito ay magdudulot sa atin ng matinding pasasalamat, pati na rin ng lakas at biyaya upang harapin ang anumang pagsubok na darating sa ating buhay?

Nakakalimutan ang Nakaraan

Ang pag-ibig ng Diyos na agape ay inilarawan bilang hindi *“nagtala ng mga pagkakamali”* (1 Cor. 13:5), at nang tanungin kung ilang beses dapat nating patawarin ang ating kapatid sa isang araw, sinabi ni Hesus, *“Hindi ko sinasabi sa iyo na hanggang sa pitong beses, kundi hanggang sa pitumpung ulit na pito.”* (Mat. 18:22)

Gaano pa kaya natin dapat patawarin ang ating asawa—ang taong pinangakuan nating iibigin at paglilingkuran habang tayo’y nabubuhay?

Isang malinaw na palatandaan na hindi natin tunay na pinatatawad ang mga pagkukulang ng ating asawa sa nakaraan ay kung sa tuwing may lumilitaw na isang isyu, bumabalik sa ating isipan ang listahan ng mga dating pagkakamali. Gustong-gusto ni Satanas na tuksuhin tayo na gamitin ang *“listahan ng pagkakamali”* bilang sandata laban sa ating asawa sa kasalukuyang sitwasyon. Ngunit sa katotohanan, dapat nitong ipakita sa *atin* ang *ating* sariling pangangailangan ng pagsisisi at mas malalim na kagalingan.

Ang katotohanang bumabalik sa ating isipan ang listahang ito na may kasamang negatibong damdamin sa bawat pangyayari ay patunay na **hindi pa natin tunay na napapatawad ang ating asawa** sa mga bagay na iyon. At ito ay mas masamang balita para sa atin kaysa sa kanila, dahil ang hindi natin kakayanang lubos at malayang magpatawad sa iba ay patunay na hindi pa natin natatanggap nang buo at walang bayad ang pagpapatawad ng Diyos para sa *ating sarili*.

Hindi natin maibibigay ang hindi pa natin natatanggap. Ngunit ang magandang balita ay ganap at walang bayad ang Kanyang pagpapatawad! Ang kailangan lang natin gawin ay lumapit ng may kababaang-loob at may bukas na puso upang tanggapin ito at maniwala dito.

Awit 103:12 *“Gaya ng lawak ng silangan mula sa kanluran, gayon kalayo inalis Niya ang ating mga kasalanan mula sa atin.”*

Kapag tunay nating pinaniniwalaan ito at naranasan ang pagpapagaling sa ating relasyon sa Diyos, matutuklasan natin na kaya rin nating itapon ang mga kasalanan ng ating asawa nang kasing layo ng silangan mula sa kanluran.

Efeso 4:31-32 *"Ilayo ninyo sa inyong sarili ang lahat ng poot, galit, pagkayamot, sigawan, at masamang pagsasalita, pati na ang lahat ng kasamaan. Maging mabait kayo sa isa't isa, mahinahon, nagpapatawad sa isa't isa, gaya ng pagpapatawad sa inyo ng Diyos kay Kristo."*

Pansinin na **pinatawad Niya tayo**, nakaraan, bago pa man natin ipinahayag ang ating mga kasalanan o humiling ng Kanyang kapatawaran. Sa madaling salita, nasa atin ang desisyon kung tatanggapin o tatanggihan natin ang ibinibigay sa atin, ngunit hindi tayo tinataglay ng Diyos ng anumang negatibong kaisipan laban sa atin.

Jeremias 29:11 *"Sapagkat nalalaman Ko ang mga plano Ko para sa inyo, sabi ng Panginoon, **mga plano ng kapayapaan at hindi ng kasamaan**, upang bigyan kayo ng pag-asa at magandang hinaharap."*

Ang pagpapatawad sa ating asawa ng katulad ng pagpapatawad na ibinigay sa atin ng Diyos ay nangangahulugang patawarin sila bago pa man nila hingin ito. Hindi nila kailangang magsabi o magsisi bago mo sila tunay at lubos na mapatawad. Sa katunayan, ang iyong maluwag na pagpapatawad sa kanila ay isa sa pinakamakapangyarihang paraan upang ipakita sa kanila ang pagmamahal ng Diyos, upang ang kanilang puso ay mabigo sa tunay na pagsisisi at magbukas upang tanggapin ang paglilinis at pagpapagaling na kailangan nating lahat.

Isang kamangha-manghang resulta ng pagpili na mamuhay sa pagpapatawad na ito ay ang mga alaala ng mga nakaraang isyu ay kalaunan ay maglalaho hanggang sa hindi na ito sumagi sa ating isipan. Ang mga nakaranas nito ay makakapagsabi na ito ay totoo!

Ang tunay na pagpapatawad ay *ganap* na nagbabago ng ating emosyonal na reaksyon sa isang alaala, na nagbibigay daan upang tumigil tayo sa paulit-ulit na pag-iisip tungkol dito. At habang mas kaunti ang iniisip natin ang isang bagay, mas humihina ang mga koneksyon sa utak natin hanggang sa tuluyan silang mapalitan ng mga iniisip at alaala na pinipili nating ituon. Gaya ng ipinayo ni Pablo sa susunod na bahagi ng liham na ito,

Filipos 4:8-9 *“Sa anuman na bagay na totoo... marangal... matuwid... dalisay... kaakit-akit... mabuti ang ulat, kung may anumang kabutihan at kung may anumang karapat-dapat purihin—pagbulay-bulayan ninyo ang **mga bagay na ito**. ... At ang Diyos ng kapayapaan ay sasama sa inyo.”*

Ang Tawag Patungo sa Itaas

Ang pananampalataya na tayo ay tinawag upang ibahagi ang walang kapagurang, hindi nagmamaliw na pag-ibig ng Diyos sa bawat tao sa ating buhay (kasama na ang ating asawa!) ay tila isang mabigat na gawain para sa natural na puso ng tao. Ngunit kapag si Kristo ang tumulong sa atin sa bigat ng ating pasan, ito ay isang kamangha-manghang karanasan ng kalayaan.

Mateo 11:28-30 *“Lumapit kayo sa Akin, kayong lahat na nangagpapagod at nabibigatan, at bibigyan ko kayo ng kapahingahan. Isuot ninyo ang Aking pamatok at mag-aral kayo sa Akin, sapagkat Ako'y maamo at mapagpakumbaba sa puso, at makakakita kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Sapagkat ang **Aking pamatok ay madali** at ang **Aking pasan ay magaan.**”*

Sa kabila ng bigat ng pasan ni Kristo na hindi natin kayang lubos na maunawaan, paano Niya nasabi na ang Kanyang pasan ay *madali at magaan*?

Kapag ang makalamang isipan ay sinusubukang **isipin** ang lahat ng sakit at paghihirap ng sangkatauhan, na nakita, naramdaman, at

dinadala ni Hesus sa bawat sandali, hindi kayang magkasya ang mga salitang ito. Hindi kayang maabot ng isipan ang realidad ni Kristo.

Ngunit ito *ang* Kanyang realidad, at maaari rin itong maging atin! Kaya, ano ang Kanyang lihim?

Juan 3:35 *"Iniibig ng Ama ang Anak, at ipinagkaloob sa Kanya ang lahat ng bagay."*

Juan 5:30 *"Wala akong magagawa sa aking sarili..."*

Mateo 11:29 *"Sapagkat ako'y mahinahon at mapagpakumbaba ang puso ..."*

Ang susi sa magaan at madaling pamatok ni Kristo ay ang Kanyang kapahingahan sa Kanyang pagkakakilanlan bilang minamahal na Anak ng Diyos. Alam Niya na ang Kanyang halaga ay hindi nasusukat sa Kanyang kakayahang pasanin ang kasalanan ng mundo, dahil alam Niya na hindi Niya ito kayang gawin mag-isa.

Sa pagiging maamo at mapagpakumbaba Niya, natatanggap Niya ang patuloy na agos ng pag-ibig, lakas, at biyaya mula sa Kanyang Ama, sa bawat sandali, upang tugunan ang Kanyang bawat pangangailangan. Kaya Niyang tiisin ang sangkatauhan, dahil alam Niyang ang Kanyang Ama ang nagpapalakas sa Kanya.

Kapag tayo rin ay nasa kapayapaan sa ating pagkakakilanlan bilang mga minamahal na anak ng Diyos, maaari nating pahintulutan ang Kanyang pag-ibig na dumaloy nang malaya sa atin nang walang takot na magpanggap na hindi tayo minamahal o pinapansin. Hindi tayo nagbibigay upang tumanggap; tayo ay tumatanggap upang makapagbigay.

At habang tinatanggap natin ang lahat ng kailangan natin mula sa ating Ama, wala ni isa mang bagay na nangyayari sa mundong ito ang may kapangyarihang agawin ang ating halaga, kapayapaan, o kagalakan. Kaya't hindi natin nararamdaman ang pangangailangan na ipagtanggol ang ating sarili, dahil ang Diyos ang ating Tagapagtanggol.

Kaya nating tiisin ang mga bagay na tinawag tayong tiisin, at mahalín ang mga tinawag tayong mahalín, dahil tayo ay lubos na naka-pahinga sa pag-aalaga ng ating Ama.

I Pedro 2:21-23 *"Sapagkat **dito kayo tinawag**, dahil si Kristo ay nagdusa para sa atin, na nag-iwan ng halimbawa sa atin, upang sundan natin ang Kanyang mga hakbang: "Na hindi nagkasala, ni walang daya na nasumpungan sa Kanyang bibig"; na nang Siya'y alipustain, ay hindi nag-alipusta pabalik; nang Siya'y magdusa, ay hindi nagbanta, kundi iniíwan ang Kanyang sarili sa Kaniya na humuhusga ng matuwid;"*

Mateo 16:24 *"Pagkatapos ay sinabi ni Hesus sa Kanyang mga alagad, "Kung ang sinuman ay nagnanais na sumunod sa Akin, ay kailangang tanggihan ang kanyang sarili, **pasanin ang kanyang krus**, at sumunod sa Akin."*

Mag-aral tayo tungkol sa Kanya, sa pamamagitan ng pagsusuri kung ano ang Kanyang tiniis para sa ating kapakanan, at kung paano Niya ito tiniis, upang tayo'y makapagsabi tulad ng sinabi ni Pablo,

II Timoteo 4:7-8 *"Nakipaglaban ako sa mabuting laban, natapos ko ang takbuhin, iningatan ko ang pananampalataya. Sa wakas, nakalaan sa akin ang korona ng katuwiran, na ibibigay sa akin ng Panginoon, ang matuwid na Hukom, sa araw na iyon, at hindi lamang sa akin kundi pati na rin sa lahat ng nagmahal sa Kanyang pagpapakita."*

9 Araw | Ang Lumalakad ng Ganito

Filipos 3:15-21

*“Kaya’t tayong mga may sapat na pagkaunawa ay **magkaroon ng ganitong pag-iisip**; at kung may iniisip kayong iba, ipapakita rin ito sa inyo ng Diyos. Gayunman, sa antas na ating narating, lumakad tayo ayon sa iisang tuntunin at magkaisa tayo sa pag-iisip. Mga kapatid, tularan ninyo ako at **pagmasdan ang mga namumuhay ayon sa halimbawang nakita ninyo sa amin**. Sapagkat marami ang lumalakad sa ibang daan—na madalas ko nang sinabi sa inyo, at ngayo’y sinasabi ko pang may luha—na sila’y mga kaaway ng krus ni Kristo. Ang kanilang kahihinatnan ay kapahamakan, ang kanilang diyos ay ang kanilang tiyan, at ipinagmamalaki nila ang mga bagay na dapat sana nilang ikahiya—sapagkat ang iniisip nila ay mga **bagay na ukol sa lupa**. Subalit ang ating pagkamamamayan ay **nasa langit**, kung saan hinihintay natin nang may pananabik ang Tagapagligtas, ang Panginoong Hesu-Kristo. Babaguhin Niya ang ating hamak na katawan upang maging katulad ng Kanyang maluwalhating katawan, ayon sa Kanyang kapangyarihang nagpapasuko ng lahat ng bagay sa Kanya.”*

Magkaroon ng Ganitong Isipan

Alalahanin natin kung anong uri ng *pag-iisip* ang ipinapaalala sa atin ni Pablo na magkaroon tayo...

Filipos 2:5 *“Magkaroon kayo ng pag-iisip **na tulad ng kay Kristo Hesus**.”*

Dapat tayong magkaroon ng parehong pag-iisip na nasa kay Kristo—isang isipan ng lubos na pagtitiwala at pagpapasakop sa Kanyang Amang nasa langit. At tulad ng ating napag-usapan, ang sinumang may ganitong pag-iisip ay may matibay na kapanatagan sa kanilang pagkakakilanlan bilang minamahal na anak ng Diyos, kaya't makakaya nilang magtiis at magpatuloy sa kabila ng mga pagsubok, dahil sa pag-asang madadala nila ang pag-ibig ng Diyos sa mga nakapaligid sa kanila.

“At kung sa alinmang bagay ay iniisip ninyong iba,” sabi ni Pablo, *“ipapahayag din ito sa inyo ng Diyos.”* (**Filipos 3:15**). Habang lumalago tayo sa ating paglakad kasama si Kristo, pinag-aaralan ang Kanyang buhay at nananalangin para sa Kanyang Espiritu, mas mauunawaan natin ang Kanyang kaisipan at pananampalataya. Sa ganitong paraan, maihahayag ng Diyos sa atin ang mga aspeto ng ating pagsasama kung saan hindi natin iniisip, sinasalita, o ginagawa ang ayon sa Kanya. At hindi tayo dapat panghinaan ng loob kapag ipinakita Niya ito sa atin, kundi magtiwala sa Kanya na tapat na tatapusin ang Kanyang gawain sa ating buhay!

Ang katotohanang may mga mata tayo upang makakita at aminin ang ating mga pagkukulang ay patunay ng paggawa ng Kanyang Espiritu at katiyakan ng ating tagumpay sa Kanya, habang patuloy natin Siyang minamasdan at hinahayaang baguhin Niya tayo ayon sa Kanyang wangis.

Tandaan ang mga Lumalakad sa Ganitong Paraan

Bukod sa tuwirang pagninilay sa buhay ni Kristo, kung hihingin mo sa Diyos, magpapadala Siya ng magagandang halimbawa ng masaganang pagsasamang nakasentro kay Kristo sa iyong buhay, upang maging pagpapala at gabay sa iyo.

Maaari kong patunayan na sa buong paglalakbay ko, sa tuwing nananalangin ako para sa makadiyos na payo—kung paano mamuhay nang maayos bilang walang asawa, kung paano pangalagaan ang isang bagong relasyon, kung paano maghanda para sa kasal, kung paano

maging isang makadiyos na asawa, at ngayon, kung paano maghanda para sa pagiging magulang—ang Diyos ay tapat at saganang naglaan ng mga tao sa aking landas na maaari kong tingnan bilang halimbawa at mapagkunan ng karunungan ayon sa Bibliya.

Kaya't hinihikayat kitang ipanalangin din ito. Ang katawan ni Kristo ay inilaan upang patibayin at palakasin ang isa't isa. Ang sinumang mag-asawang tunay na may pag-iisip ni Kristo ay makakakita ng kagalakan at pagpapala sa pagtulong sa mas nakababatang (o bagong kasal) na mag-asawa sa kanilang paglalakbay sa buhay may-asawa.

Ngunit sa ating pagnanais ng makalangit na karunungan, kailangan nating magpamalas ng pagkaunawa sa pagpili ng mag-asawa na magiging gabay sa atin. Inilarawan ni Pablo ang mga *“ang wakas ay kapahamakan” (Filipos 3:18-19)*, at nagbigay siya ng ilang mahalagang palatandaan na dapat isaalang-alang:

- ***“Na ang kanilang diyos ay ang kanilang tiyan...”*** Inuuna ba nila ang kalayawan ng laman? Ang salitang Griego na isinalin bilang “tiyan” ay maaaring tumukoy sa panlasa at sikmura, o sa mas mababang pita at pagnanasa ng makasalanang tao. Kaya’t ang babalang ito ay tiyak na sumasaklaw hindi lamang sa mga labis na nagpapakalunod sa matatapang at hindi malusog na pagkain, kundi pati rin sa mga nagpapakalabis sa sekswal na pagnanasa, paggamit ng nakakaadik na sangkap, o sa mga walang kabuluhang aliwan at libangan.
- ***“Na ang kanilang kaluwathatian ay ang kanilang kahihyan...”*** Ipinagmamalaki ba nila (nakikita ang kanilang halaga o ipinagyayabang) ang mga bagay sa kanilang buhay na maaaring purihin ng mundo, ngunit kasuklam-suklam sa harap ng Diyos?
- ***“Na ang iniisip ay ang mga bagay sa lupa...”*** Nakatuon ba ang kanilang isipan—ang kanilang mga layunin, ambisyon, at pang-araw-araw na hangarin—sa mga pansamantalang bagay sa mundong ito, na sa huli ay mawawalan din ng halaga?

Kahit na may mag-asawang nagpapakita ng ganitong mga katangian at nagpapahayag na sila’y Kristiyano, ayon kay Pablo, wala silang pag-iisip ni Kristo at sa katunayan ay mga *kaaway* ng krus ni Kristo. Maaaring mahirap tanggapin ang pahayag na ito, ngunit napakahalaga para sa atin na malaman kung sino ang ligtas na gawing “halimbawa” sa ating buhay.

Exodo 20:7 *“Huwag mong gagamitin sa walang kabuluhan ang pangalan ng PANGINOON (Yahweh) mong Diyos, sapagkat hindi pawawalang-sala ng PANGINOON ang sinumang gumagamit ng Kanyang pangalan sa walang kabuluhan.”*

Ang salitang “*gamitin*” sa kontekstong ito ay nangangahulugang **kunin at dalhin sa iyong sarili**. Sa madaling salita, ang utos na ito ay hindi lamang tumutukoy sa paggamit ng pangalan ng Diyos bilang isang sumpa, gaya ng iniisip ng marami (bagaman hindi rin ito isang mabuting ugali). Sa halip, ito ay tungkol sa pagdadala ng pangalan ni Yahweh—ang pagtukoy sa sarili bilang tagasunod ng Diyos, o sa panahon ngayon, bilang isang Kristiyano—ngunit ginagawa ito “*sa walang kabuluhan*,” dahil hindi mo tunay na isinusuko ang iyong sarili at hinahayaang si Kristo ang mamuhay sa iyo.

Bagaman maaaring ipahayag ng sinumang mag-asawa na sila’y Kristiyano, tinatawag tayo upang magkaroon ng espirituwal na pagkaunawa at maging mga “tagasuri ng bunga” (**Galacia 5:22-23**). Ito lamang ang tanging paraan upang matukoy kung malusog ang ugat ng puno.

Kung tunay na taglay ng isang mag-asawa ang “*pag-iisip ni Kristo*,” makikita natin sa kanilang buhay at relasyon **ang bunga ng Kanyang Espiritu**—pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kagandahang-loob, kabutihan, katapatan, kaamuan, at pagpipigil sa sarili. Sa biyaya ng Diyos, ang kanilang payo ay makakatulong sa atin upang magkaroon din ng parehong bunga sa ating sariling pagsasama.

Ngunit kung sa ating pagkaunawa ay *tila* dala ng isang mag-asawa ang pangalan ni Kristo sa walang kabuluhan, hindi natin sila hinahatulan. Sa

halip, patuloy natin silang mamahalin at pagpapalain, ngunit hindi natin sila dapat tularan bilang halimbawa.

Mamamayan ng Langit

Isa sa pinakamakapangyarihang paraan upang mapanatili nating dalisay ang ating sarili at ang ating pagsasama, at maiwasan ang pagdadala ng pangalan ni Kristo sa walang kabuluhan, ay ang laging isaisip na ang mundong ito ay pansamantala lamang nating tahanan. Tayo ay mga manlalakbay at kinatawan ng kaharian ng langit.

Kaya't ito ay isa sa mga pangunahing katangian na nais din nating hanapin sa ibang mag-asawa, upang matulungan tayong mapagkilala kung sila ay isang dalisay at maka-Kristong huwaran na dapat nating pahalagahan, at upang sa huli ay matulungan tayong mapalapit sa langit.

Colosas 3:1-3 *"Kaya't kung kayo ay muling binuhay na kasama ni Kristo, hanapin ninyo ang mga bagay na nasa itaas, kung saan si Kristo ay nakaupo sa kanan ng Diyos. Ituon ninyo ang inyong isip sa mga bagay na nasa itaas, hindi sa mga bagay na nasa lupa. Sapagkat kayo'y namatay na, at ang inyong buhay ay nakatago kasama ni Kristo sa Diyos. Kapag si Kristo na ating buhay ay nahayag, kayo rin ay mahahayag na kasama Niya sa kaluwalhatian."*

10 Araw | Nagagalak sa Panginoon

Filipos 4:1-9

*"Kaya nga, mga minamahal at pinananabikan kong mga kapatid, aking kagalakan at korona, **manatili kayong matatag sa Panginoon**, minamahal ko. Pinakikiusapan ko sina Euodia at Syntique na magkaisa ng pag-iisip sa Panginoon. At ipinapakiusap ko rin sa iyo, tunay na kasama, na tulungan mo ang mga babaeng ito na nagpagal na kasama ko sa pagpapalaganap ng ebanghelyo, gayundin si Clemente at ang iba ko pang mga kamanggagawa na ang mga pangalan ay nakasulat sa Aklat ng Buhay. **Magalak** kayo sa Panginoon sa lahat ng panahon. Muli kong sinasabi, magalak kayo! Ipakita ninyo ang **inyong kahinahunan** sa lahat ng tao. Ang Panginoon ay malapit na. Huwag kayong mabalisa tungkol sa anumang bagay, kundi sa lahat ng bagay ay ipaalam ninyo sa Diyos ang inyong mga kahilingan sa pamamagitan ng panalangin at pagsusumamo **na may pasasalamat**. At ang kapayapaan ng Diyos, na hindi kayang abutin ng pag-iisip ng tao, ang mag-iingat sa inyong mga puso at pag-iisip sa pamamagitan ni Kristo Hesus.*

*Sa wakas, mga kapatid, anumang bagay na totoo, anumang bagay na marangal, anumang bagay na matuwid, anumang bagay na dalisay, anumang bagay na kaibig-ibig, anumang bagay na may mabuting reputasyon—kung may anumang kagalingan at anumang kapuri-puri—**pag-isipan ninyo ang mga bagay na ito**. Ang mga bagay na inyong natutunan, tinanggap, narinig, at nakita sa akin, gawin ninyo, at ang Diyos ng kapayapaan ay sasa inyo."*

Manindigan ng Matatag

Ipinangako ng Diyos na kung itatayo natin ang ating buhay, ating pag-aasawa, at ating tahanan sa Kanyang Salita, tayo ay palalakasin upang manatiling matatag sa anumang pagsubok na darating.

Mateo 7:24-25 *"Kaya't ang sinumang nakikinig sa Aking mga salita at isinasagawa ang mga ito ay maitutulad Ko sa isang matalinong tao na nagtayo ng kanyang bahay sa ibabaw ng bato. Bumuhos ang ulan, dumating ang baha, at umihip ang malalakas na hangin at hinampas ang bahay na iyon; ngunit **hindi ito bumagsak**, sapagkat nakatayo ito sa matibay na bato."*

Awit 16:8 *"Lagi kong inilalagay ang PANGINOON sa aking unahan; sapagkat Siya ay nasa aking kanan, **hindi ako matitinag**. Kaya't ang aking puso ay nagagalak, at ang aking kaluwalhatian ay nagsasaya; ang aking katawan ay mamamahinga rin nang may pag-asa."*

Hinihikayat din tayo ni Pablo na, *"Kaya't magsitibay kayo sa kalayaang ibinigay sa inyo ni Kristo..." (Galacia 5:1)*. Kung tunay nating yayakapin ang kalayaang tinanggap natin kay Kristo—matutong magpahinga sa Kanyang pangangalaga gaya ng Kanyang pagpapahinga sa pangangalaga ng Kanyang Ama—walang kapangyarihan ng kadiliman ang makakaagaw sa kagalakang mayroon tayo sa Kanya.

Colosas 1:12-13 *"...Na nagpapasalamat sa Ama na Siyang nagbigay sa atin ng karapatang makabahagi sa mana ng mga banal sa kaliwanagan. **Iniligtas Niya tayo mula sa kapangyarihan ng kadiliman** at inilipat tayo sa kaharian ng Anak ng Kanyang pag-ibig,"*

At si Pablo ay tiyak na may karapatang magsalita mula sa karanasang ito. Alalahanin kung ano ang pinagdaanan nila ni Silas...

Gawa 16:22-26 *"Pagkatapos, sama-samang bumangon ang karamihan laban sa kanila; at inutusan ng mga hukom na*

*hubaran sila at hagupitin ng mga pamalo. At matapos silang hagupitin nang matindi, ipinasok sila sa bilangguan at iniutos sa bantay na ingatan silang mabuti. Dahil sa utos na ito, ipinasok sila ng bantay sa kaloob-loobang bahagi ng bilangguan at ginapos ang kanilang mga paa sa mga pangaw. Ngunit nang hatinggabi, si Pablo at si Silas ay **nananalangin at umaawit ng mga himno sa Diyos**, at nakikinig sa kanila ang ibang mga bilanggo. Biglang nagkaroon ng isang malakas na lindol, anupa't nayanig ang mga pundasyon ng bilangguan; at agad na nabuksan ang lahat ng pinto at nakalag ang mga tanikala ng bawat isa.”*

Mula sa panlupang pananaw, walang sinuman ang masisisi kay Pablo o Silas kung sila ay pinanghinaan ng loob at nalungkot sa gitna ng karanasang ito. Ngunit ano ang ating nakikita sa halip? Kahit na sila ay binugbog at ikinulong, hindi nito naalis ang kalayaan nila kay Kristo!

Sa katunayan, napakalakas ng kalayaang kanilang pinanghawakan, na ipinahayag sa pamamagitan ng kanilang mga awit ng kagalakan habang sila’y nakahandusay sa sahig ng bilangguan, walang saplot sa likod at sugatan. Ang makalangit na alingawngaw nito ay nakaapekto sa kanilang pisikal na kalagayan—niyanig nito ang mismong pundasyon ng lupa at nakaimpluwensya sa lahat ng nasa paligid nila.

Napatunayang walang kapangyarihan ang pisikal na bilangguan upang pigilan ang kalayaang matatagpuan kay Kristo. At ang kanilang katapatan sa paninindigan sa Panginoon ay nagbunga hindi lamang ng pisikal na kalayaan para sa iba pang mga bilanggo kundi pati na rin ng espirituwal na kalayaan para sa bantay ng bilangguan at sa buong sambahayan niya (**Gawa 16:27-34**).

Kapag hinawakan natin ang lakas ng Panginoon upang manatiling matatag sa Kanya, makikita natin ang pagbukas ng mga pintuan ng bilangguan sa ating sariling buhay at pag-aasawa. Ang kalayaang ito ay mararamdaman din ng lahat ng nasa ating paligid.

Ang Kagandahang-Loob na kilala ng Lahat

Nakikita ba ng iba ang kahinahunan sa paraan ng ating pagtugon sa ating asawa, lalo na kapag sila ay nagkamali? Ipinapakita ba ng ating ugali ang walang kundisyong pag-ibig ni Kristo?

Kapag palagi nating isinasaisip na ang bawat kasalanan ay nakakasakit kay Hesus nang personal (**Isaias 63:9**), mas mauunawaan natin kung paano Niya pinakitunguhan ang mga nabubuhay sa kasalanan. Alalahanin natin kung paano Siya nakipag-usap sa babaeng nahuli sa pangangalunya,

Juan 8:10-11 *"Nang itiningala ni Hesus ang Kanyang ulo at wala Siyang nakita kundi ang babae, sinabi Niya sa kanya, "Babae, nasaan ang mga nag-akusa sa iyo? Wala bang humatol sa iyo?" Sumagot siya, "Wala po, Panginoon." At sinabi ni Hesus sa kanya, "Hindi rin kita hinahatulan; humayo ka, at huwag nang magkasala."*

Ang kaamuan ni Kristo ay nakita at nakilala ng lahat, kaya't maraming tao ang dumagsa upang pakinggan ang Kanyang mga turo. Gaya ng sinabi ng mga bantay na isinugo upang hulihin Siya ngunit bumalik na walang dalang bihag, *"Wala pang taong nagsalita nang gaya ng Taong ito!"* (**Juan 7:46**)

Inaasahan ng mundo (at hinihikayat pa nga tayo) na gumanti at ipagtanggol ang ating sarili laban sa mga taong nagpapasakit sa atin. Ngunit hindi ito kailanman ginawa ni Hesus, kahit na bawat isa sa atin ay nagdulot sa Kanya ng *matinding* sakit.

Kaya't ang pagpapakita ng kahinahunan kapag inaasahan ng iba ang kabagsikan ay isang makapangyarihang pagpapahayag ng kapangyarihan ng Diyos na baguhin ang puso ng tao ayon sa Kanyang wangis.

Mapapansin ng iba ang pagkakaibang ito at maaakit silang lumapit sa iyo upang makilala ang Isa na gumawa nito para sa iyo! Kapag ipinakita natin ang Kanyang kahinahunan sa ating mga asawa at tahanan, tiyak

na magiging “*kakaibang bayan tayo*” (1 Pedro 2:9) at magpapatotoo na tunay ngang “*malapit na ang Panginoon.*”

Panalangin na may Pasasalamat

Ang kapayapaan ng Diyos na higit sa lahat ng pang-unawa, na nagpapanatili sa atin na kalmado, mahinahon, at masaya sa gitna ng anumang pagsubok, ay magiging atin lamang kung matututo tayong manalangin “***nang may pasasalamat.***” (Filipos 4:6)

Ang simpleng pagsusumamo sa Diyos ng ating mga kahilingan ay hindi magkakaroon ng parehong epekto. Sa katunayan, kung kakausapin natin ang Diyos tungkol sa lahat ng ating mga problema at titigil na roon, mas malamang na *lalo tayong makaramdam ng pag-aalala*, dahil ang ating isipan ay mananatiling nakatutok sa problema at hindi sa solusyon.

Ngunit kapag pinili nating *pasalamatan* ang Diyos sa problema at *pasalamatan* Siya sa kasagutan na hindi pa natin nakikita, ginagamit natin ang ating pananampalataya sa pagtitiwala na may solusyon ang Diyos, at doon natin itinutuon ang ating pansin. Ang paglinang ng ganitong pagpapasalamat ay magpapahintulot na matupad ang Kanyang pangakong kapayapaan sa ating puso at tahanan.

Pagbubulay-bulay sa Mabubuting Bagay

Kapag hinahayaan nating mapuno ang ating isipan ng negatibong pag-iisip tungkol sa ating asawa o kasal, hindi lamang natin hinahayaang nakawin ni Satanas ang kapayapaang mula sa Diyos, kundi binibigyan pa natin siya ng kaluwalhatian. Siya ang tagapagsumbong ng mga kapatid (**Pahayag 12:10**). Siya ang nagsasakdal sa iyong asawa sa iyo, at sa harapan ng Diyos.

Ngunit ano ang **totoo**? Ano ang **sinasabi ng Diyos** tungkol sa iyong asawa?

- Sila ay tinubos ng dugo ng Kordero. (**1 Pedro 1:18-19**)
- Sila ay Kanyang obra, nilikha kay Kristo Hesus para sa mabubuting gawa, at itinalagang maging Kanyang mga anak. (**Efeso 2:10, 1:5**)
- May magandang plano at layunin ang Diyos para sa kanilang buhay (**Jeremias 29:11**), at *ikaw* ay bahagi ng planong iyon para sa kanilang kaligtasan! (**1 Pedro 3:1-7**)
- Tapat ang Diyos na tapusin ang mabuting gawa na Kaniyang sinimulan sa kanila. (**Filipos 1:6**)

Anumang pakiramdam ng kawalan ng pag-asa, panghihina ng loob, pagdududa, o takot sa hinaharap ay hindi nagmumula sa pananampalataya sa Diyos, kaya't ito ay kasalanan. "...*Sapagkat ang anumang hindi mula sa pananampalataya ay kasalanan.*" (**Roma 14:23**)

Hebreo 11:1 *"Ngayon, ang pananampalataya ay katiyakan sa mga bagay na inaasahan, at katunayan ng mga bagay na hindi nakikita."*

Hebreo 11:6 *"Ngunit kung walang pananampalataya, imposibleng kalugdan Siya, sapagkat ang lumalapit sa Diyos ay dapat maniwala na Siya ay naroroon at nagbibigay ng gantimpala sa mga masigasig na naghahanap sa Kaniya."*

Kapag hindi tayo namumuhay sa pananampalataya, ang kasalanan ay humahadlang sa ating puso mula sa Diyos, kaya hindi natin Siya makita o maramdaman ang Kanyang presensya. Ito ang dahilan kung bakit hindi Niya tayo maaaring pagpalain ng Kanyang kapayapaan habang yakap natin ang ganitong mga pag-iisip.

Kapag lumalapit tayo sa Kanya, dapat tayong maniwala sa Kanyang pag-ibig at mga pangako upang mabuksan ang ating puso at buhay sa pagtanggap ng Kanyang mga pagpapala.

“Mabuting Ulat”

Ang pagtutok sa pagpapasalamat at pagpupuri sa bawat bahagi ng buhay ang halimbawang hinihikayat tayong sundan ni Pablo, at ito rin ang dahilan kung bakit natanggap niya ang nananatili at higit sa karaniwang kapayapaan ng Diyos kahit sa gitna ng matitinding pagsubok.

Kapag araw-araw nating pinupuri ang Diyos sa pamamagitan ng mabubuting salita tungkol sa ating asawa, mapupuno ng pananampalataya ang ating tahanan at pagpapalain nang sagana ang ating mga mahal sa buhay habang patuloy silang tinutulungan ng Diyos na maging katulad ni Hesus.

Ang Pagsasanay ay Naghahatid sa Kaganapan!

Hamonin ang iyong sarili sa loob ng isang buwan na magtala araw-araw ng pasasalamat. Simulan ito sa “Salamat po, Ama, para sa...” at isulat ang 10 bagay na ipinagpapasalamat mo tungkol sa iyong asawa bawat araw.

11 Araw | Pagmamalasakit at Pagkakontento

Filipos 4:10-14

*“Ngunit ako’y labis na nagalak sa Panginoon, sapagkat sa wakas ay **muling ipinakita ninyo ang inyong malasakit sa akin**; alam kong kayo’y may malasakit, ngunit wala kayong pagkakataon noon. Hindi ko ito sinasabi dahil sa pangangailangan, sapagkat natutunan kong **makontento** anuman ang kalagayan ko. Marunong akong mamuhay sa kasalatan at marunong din akong mamuhay sa kasaganaan. Sa lahat ng dako at sa lahat ng bagay, natutunan kong maging busog at magutom, maging sagana at maghirap. Lahat ng bagay ay kaya kong gawin sa **pamamagitan ni Kristo na nagpapalakas sa akin**. Gayunman, mabuti ang ginawa ninyo na kayo’y nakibahagi sa aking paghihirap.”*

Pagtanggap sa Pagkakataon

Ang mga mananampalataya sa Filipos ay hindi tumigil sa pagpapahalaga kay Pablo, ngunit nawalan sila ng pagkakataong maipakita ito. Ang kagandahan ng pag-aasawa ay nagbibigay ang bawat bagong araw ng daan-daang bagong pagkakataon upang ipakita ang inyong pagmamalasakit sa inyong asawa at matanggap nila ito nang may kagalakan!

At kahit hindi kasing halata ng kay Pablo ang kanilang *kagalakan*, makatiyak ka na ang inyong mga gawa ng mapagmahal na malasakit ay magdudulot ng mga himig ng pasasalamat na aakyat sa Diyos mula sa kanilang puso, unti-unting nagpapalambot sa kanila at nagpapalakas ng kanilang hangaring alagaan ka rin.

Kontento sa Anumang Katayuan

Kahit hindi natatanggap ni Pablo ang hayagang pagpapakita ng pagmamahal mula sa mga mananampalatayang kanyang pinaglilingkuran, mayroon siyang kapayapaan kay Kristo. Pinagkakatiwalaan niya ang kanilang pagmamahal sa kanya, at lubos siyang nagtitiwala sa Diyos. Hindi niya kailangang makakita ng palagiang katibayan.

Kung dumaan ka sa panahon na hindi gaanong naipapakita ng iyong asawa ang pagmamalasakit at pagmamahal sa iyo, isipin mong maaaring ginagamit ito ng Diyos upang matulungan kang matagpuan ang tunay at pangmatagalang kasiyahan na tanging sa Kanya lamang matatagpuan.

Kapag natutunan natin ang kasiyahang ito, magagawa nating patuloy na ipakita ang walang kondisyong pagmamahal sa ating asawa sa mga panahong ito. Palalaksin tayo upang unahin ang kanilang pangangailangan higit sa ating sarili, pag-isipan ang **kanilang** pinagdaraan, at kung paano natin sila matutulungan na muling kumonekta sa Pinagmumulan ng pagmamahal.

Ang Lakas ni Kristo

Ano ang lakas ni Kristo?

Juan 5:30 *“Sa aking sarili, **wala** akong magagawa. ...”*

Hindi hinanap ni Hesus sa *Kanyang sarili* ang lakas upang patuloy na magmahal nang walang kundisyon. Hindi rin natin dapat gawin ito!

Juan 5:30 *“... Hindi Ko hinahangad ang sarili Kong kalooban kundi **ang kalooban ng Ama** na nagsugo sa Akin.”*

Ang lakas ni Kristo ay nasa hindi paghahanap ng Kanyang sariling kalooban. Lubos Siyang nakipag-isa sa bumagsak na sangkatauhan, at

tiyak na ang nais ng Kanyang laman ay uulong mula sa buhay ng lubos na pagsasakripisyo na Kanyang kailangang ipakita.

Ngunit **kailanman ay hindi** nagkaroon ng kapangyarihan ang Kanyang laman upang ilayo Siya, kahit sa pag-iisip, dahil ang Kanyang puso at isipan ay lubos na nakatuon sa paggawa ng kalooban ng Kanyang Ama. Ang pagtatalaga Niyang ito ay bunga lamang ng katiyakang mayroon Siya sa Kanyang pagkakakilanlan at ng Kanyang pananampalataya sa pag-ibig ng Kanyang Ama sa Kanya.

Nakita natin ang rurok ng Kanyang pagtatalaga na nagsimula sa hardin ng Getsemani, nang ang bigat ng pagtanggap ng sanlibutan sa Kanyang Ama ay nagsimulang dumagan sa Kanya, na naging dahilan upang ang Kanyang pawis ay maging parang malalaking patak ng dugo dahil sa tindi ng Kanyang dalamhati. Sa sandaling ito, pinanibago Niya ang Kanyang tipan sa Diyos,

Lucas 22:42 “... *Hindi ang aking kalooban, kundi ang Iyo ang mangyari.*”

Nang yakapin Niya ang kalooban ng Kanyang Ama higit sa Kanyang sarili, natanggap Niya ang lakas mula sa anghel na isinugo upang maglingkod sa Kanya, upang patatagin ang Kanyang di-natitinag na debosyon na magdadala sa Kanya sa matinding pagsubok na nasa Kanyang harapan—isang pagsubok na mas matindi kaysa sa anumang tatawagin tayong pagdaanan.

Ang pag-alala sa huling mga tagpo ng buhay ni Kristo ay sapat na upang mapaluha ang sinuman sa pagsisisi dahil sa paraan ng ating pagtugon sa mga pagsubok na ating kinakaharap kasama ang ating asawa.

Ang tipan na ginawa ni Kristo sa Kanyang Ama para sa pagtubos ng sangkatauhan ay inilaan upang ipakita sa mundo sa pamamagitan ng ating tipan sa kasal—na ang mga asawa ay magpapasakop at magtitiwala sa kanilang mga asawa gaya ng pagpapasakop at pagtitiwala ni Kristo sa Kanyang Ama, at na ang mga lalake ay iibigin

ang kanilang asawa gaya ng pag-ibig ni Kristo sa iglesia at inialay Niya ang Kanyang buhay para rito.

Ang bawat isa sa mga panata na ito ay nangangailangan ng pag-aaral sa buhay ni Kristo at ng pagtatamo ng Kanyang lakas sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang halimbawa ng lubos na pagsuko at pagpapasakop sa kalooban ng Kanyang Ama, maging hanggang kamatayan.

Ang Pinagmulan ng Kanyang Lakas

Juan 14:10 “... Ang Ama na nananahan sa Akin ang gumagawa ng mga gawa.”

Nanatiling tapat si Kristo sa Kanyang tipan dahil hindi Niya kailanman pinabayaan ang Kanyang tahimik na oras kasama ang Kanyang Ama. Lagi Siyang nanalangin upang mapuspos ng Kanyang Espiritu, upang bawat salitang Kanyang bibigkasin at bawat gawaing Kanyang gagawin ay magmula sa Espiritu ng Kanyang Ama, at hindi sa Kanyang pagkataong laman.

Ipinangako ng Diyos at tapat Siyang gagawin din ito para sa atin, upang ang tagumpay ni Kristo ay maging atin din!

Ezekiel 36:26-27 “Bibigyan ko kayo ng bagong puso at lalagyan ko ng bagong espiritu sa loob ninyo; aalisin ko ang pusong bato mula sa inyong laman at bibigyan ko kayo ng pusong laman. Ilalagay ko ang Aking Espiritu sa loob ninyo at ipaaakay Ko kayo sa Aking mga tuntunin, at inyong susundin at isasagawa ang Aking mga kautusan.”

12 Araw | Siya ang Magbibigay

Filipos 4:15-23

“Ngayon, alam na rin ninyo, mga taga-Filipos, na sa pasimula ng ebanghelyo, noong ako’y umalis mula sa Macedonia, wala ni isang iglesia na nakipagbahagi sa akin tungkol sa pagbibigay at pagtanggap kundi kayo lamang. Sapagkat kahit noong ako’y nasa Tesalonica, kayo ay nagpadala ng tulong sa akin nang makailang ulit para sa aking mga pangangailangan.

*Hindi sa hinahangad ko ang kaloob, kundi **ang bunga na dumadami para sa inyong kapakinabangan**. Totoo, ako’y may sapat at sagana. Ako’y busog, yamang tinanggap ko mula kay Epafrodito ang mga bagay na ipinadala ninyo—isang mabangong handog, isang kaaya-ayang alay na kalugod-lugod sa Diyos. At **ang aking Diyos ang siyang magbibigay ng lahat ng inyong pangangailangan** ayon sa Kanyang masaganang kayamanan sa kaluwalhatian sa pamamagitan ni Kristo Hesus. Ngayon, sa ating Diyos at Ama, ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.*

Batiin ninyo ang bawat banal kay Kristo Hesus. Binabati kayo ng mga kapatid na kasama ko. Binabati kayo ng lahat ng mga banal, lalo na ng mga nasa sambahayan ni Cesar. Nawa’y sumainyong lahat ang biyaya ng ating Panginoong Hesukristo. Amen.”

Paghahanap ng Bunga

Nais ng Diyos na magkaroon tayo ng bunga ng Kanyang Espiritu, at marami sa atin ang nananalangin para mangyari ito. Ngunit handa ba tayong tiisin ang kinakailangang proseso upang mapalago ang mga bungang iyon?

Nagpasalamat si Pablo dahil nakita niya ang kabutihang-loob ng iglesia na ito, hindi dahil siya’y lubos na nangangailangan, kundi dahil ito ay

patunay ng gawain ng Espiritu sa kanilang mga puso. Kapag nagbigay tayo ng walang pag-iimbot sa ating mga asawa, nagagalak ang puso ng Diyos dahil alam Niyang ang mga gawaing ito ay tumutulong upang baguhin ang ating mga karakter at maging katulad Niya.

Galacia 5:22-23 *"Ngunit ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kabutihan, kabaitan, pananampalataya, kahinahunan, pagpapatawad sa sarili. Wala nang batas laban sa mga ito."*

Alamin ang mga bunga na ito, at hangarin na pagpalain ang iyong asawa ng mabubuting kaloob, hindi dahil sila ay may ipinagkaloob, o nais mong may kapalit, kundi upang ang mga bungang ito ay mapalago sa iyong sariling puso.

Ang Diyos ang Magbibigay ng Lahat ng Iyong Pangangailangan

Narinig mo na ba ang kasabihan, *"Hindi kayang higitan ang pagbibigay ng Diyos"*? Totoo iyon!

At paano tayo makapagbibigay ng anuman sa Diyos? Alalahanin ang sinabi ni Hesus,

Mateo 25:40 *"... Tinitiyak ko sa inyo, kung ginawa ninyo ito sa isa sa pinakamaliit sa aking mga kapatid, ginawa ninyo ito sa Akin."*

Bawat kabutihan at maibiging gawain na ginagawa natin para sa ating asawa ay para bang ginagawa natin ito kay Kristo mismo. Bakit? Dahil *"sa Kanya, ang lahat ng bagay ay nagkakaugnay,"* o *"nagsisilbing pinagmumulan ng lahat"* (**Col. 1:17**).

Ang ating Ama sa langit, sa pamamagitan ng Kanyang Anak, ang nagpapanatili ng buhay ng ating asawa araw-araw. Kaya't bawat sakit

na kanilang nararamdaman, nararamdaman din ng Diyos, at bawat biyayang kanilang natamo ay nagpapala rin sa Kanya.

Ang pagkakaroon ng ganitong pananaw ay makakatulong sa atin na patuloy na magmahal at maglingkod kahit na hindi natin nararamdaman ang pagmamahal kapalit, dahil alam natin na mahal tayo ng **Diyos**, at ginawa Niya ang lahat ng Kanyang makakaya upang patunayan ito sa pamamagitan ng pagbibigay ng Kanyang Anak!

Colosas 3:17-19, 23-24 *“At anuman ang inyong gawin, sa salita man o sa gawa, gawin ninyo ang lahat sa pangalan ng Panginoong Hesukristo, na nagpapasalamat sa Diyos Ama sa pamamagitan Niya. Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa, ayon sa nararapat sa Panginoon. Mga asawang lalake, ibigin ninyo ang inyong mga asawa at huwag maging mapait sa kanila. (...)*

*At anuman ang inyong gawin, gawin ninyo ito nang buong puso, **na parang para sa Panginoon at hindi sa mga tao**, na nalalaman na mula sa Panginoon ay tatanggap kayo ng gantimpala ng mana; sapagkat kayo ay nagsisilbi sa Panginoong Kristo.”*

Efeso 6:6-8 *“... Hindi sa pamamagitan ng pagpapakita lamang, gaya ng mga taong nagpapasaya sa tao, kundi bilang mga alipin ni Kristo, ginagawa ang kalooban ng Diyos mula sa puso, nang may mabuting kalooban na naglilingkod, **na para sa Panginoon at hindi sa mga tao**, na nalalaman na anuman ang mabuting gawin ng sinuman, tatanggapin niya ang kaparehong gantimpala mula sa Panginoon, maging siya man ay alipin o malaya.”*

At ano ang “gantimpala ng mana” na ating tatanggapin?

I Pedro 1:4-7 *“... Isang mana na hindi nasisira, hindi nadudumihan, at hindi nawawala, na **nakalaan sa langit para sa inyo**, na iningatan ng kapangyarihan ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya para sa kaligtasan na*

ipapahayag sa huling panahon. Sa bagay na ito'y labis kayong nagsasaya, bagamat ngayon, kung kinakailangan, kayo'y nasaktan ng iba't ibang pagsubok, upang ang katunayan ng inyong pananampalataya, na higit na mahalaga kaysa ginto na nasisira, kahit na ito ay sinubok sa apoy, ay maging kapuri-puri, kagalang-galang, at dakila sa pagpapakita ni Hesukristo,"

Ginawa tayo ng Diyos na "mga kasamang tagapagmana" ni Kristo (**Roma 8:17**), at ibinigay Niya ang "lahat ng bagay" sa Kanyang mga kamay (**Juan 3:35**). Kaya't kung tayo ay nananatili kay Kristo, mayroon tayo ng lahat ng ating kailangan!

II Pedro 1:3-4 "... Gaya ng Kanyang banal na kapangyarihan na nagbigay sa atin ng **lahat ng bagay na kaugnay sa buhay at kabanalan**, sa pamamagitan ng pagkakilala sa Kanya na tumawag sa atin ayon sa kaluwalhatian at kabutihan, na sa pamamagitan nito ay ibinigay sa atin ang mga dakila at mahalagang pangako, upang sa pamamagitan ng mga ito ay maging kabahagi tayo ng kalikasan ng Diyos, na nakaligtas sa kasiraan na nasa sanlibutan dulot ng pagnanasa."

Habang hinahayaan natin si Kristo na ipamuhay ang Kanyang buhay sa pamamagitan natin sa ating mga kasal, tinatanggap natin ang mana na ito, at matutuklasan natin na *talagang* imposibleng malampasan ang pagbibigay ng Diyos. Ipinagkaloob na Niya ang lahat ng ating kailangan para sa araw-araw na buhay, at para sa kabanalan—ang pagiging perpekto ng ating mga karakter.

Habang walang kondisyon nating pinaglilingkuran at minamahal ang ating mga asawa na parang para sa Diyos, at hindi para sa mga tao (o kababaihan), naniniwala sa Kanyang mga pangako, at nakikibahagi sa Kanyang banal na kalikasan, mararanasan natin ang kasaganaan ng biyayang ito na magbabago sa ating mga sarili, sa ating mga asawa, sa ating mga kasal, at sa ating mga tahanan.

At sa Kanyang biyaya, magiging mga ilaw tayo sa ating mga komunidad, upang ang tunay na larawan ng Diyos ay makita, at ang iba

ay maakit sa pinagpalang pagsasamahan ng ating Ama at ng Kanyang minamahal na Anak.

I Juan 1:3-4 "... Ang aming nakita at narinig ay ipinapahayag namin sa inyo, upang kayo rin ay makasama namin sa pakikisama; at tunay na ang aming pakikisama ay sa Ama at sa Kanyang Anak na si Hesu-Kristo. Isinusulat namin ang mga bagay na ito **upang ang inyong kagalakan ay maging ganap.**"

Mateo 5:14-16 "Kayo ang ilaw ng sanlibutan. Ang isang lungsod na itinayo sa ibabaw ng isang burol ay hindi maitatago. Hindi rin nagsisindi ng ilawan upang takpan ito ng isang basket, kundi inilalagay ito sa patungan upang magbigay-liwanag sa lahat ng nasa bahay. Gayundin, **paliwanagin ninyo ang inyong ilaw** sa harap ng mga tao upang makita nila ang inyong mabubuting gawa at luwalhatiin ang inyong Ama na nasa langit."

Ilang buwan matapos naming magsimulang mamuhay bilang mag-asawa, naranasan namin ang pang-araw-araw na hamon ng buhay may-asawa kasama ng mga kagalakan nito. Sa aking personal na debosyon, napadako ako sa aklat ng Filipos. Doon ako pinangunahan ng Diyos na pag-aralan nang mas malalim ang sulat ni Pablo, isinasaalang-alang ang kanyang payo tungkol sa relasyon at isinabuhay ito sa aming pagsasama. Nais naming nawa ang aming pag-iisang dibdib ay maging patotoo ng walang hanggang ebanghelyo at magbigay ng kaluwalhatian sa ating Amang nasa langit.

Kung ikaw ay may ganitong hangarin, inaanyayahan ka naming makibahagi sa bunga ng pag-aaral na ito, upang matanggap mo rin ang kapangyarihang nagpapabago ng Salita ng Diyos sa iyong puso at tahanan.

"Kaya't ang pinagsama ng Diyos ay huwag paghiwalayin ng tao."

Marcos 10:9